

สังฆกรรมบัญญัติว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์
(Sacrosanctum Concilium)

เปาโล พระสังฆราช
ผู้รับใช้บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า
พร้อมกับบรรดาพระสังฆราช ผู้ร่วมประชุมสภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์
เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติตลอดไป

สังฆธรรมนูญว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์
(Sacrosanctum Concilium)

อาร์มภท

1. สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้ตั้งใจจะทำให้ชีวิตคริสตชนยิ่งวันยิ่งพัฒนาขึ้นในหมู่ผู้มีความเชื่อ จะปรับปรุงธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้ให้เข้ากับความเป็นในสมัยของเรา ส่งเสริมทุกสิ่งที้อาจช่วยให้บรรดาผู้มีความเชื่อในพระคริสตเจ้ามีเอกภาพ และเสริมพลังทุกสิ่งที่มีส่วนช่วยเชิญชวนมนุษย์ทุกคนให้เข้ามาในครอบครัวพระศาสนจักร จึงเห็นว่ามีเหตุผลเป็นพิเศษที่จะต้องเอาใจใส่ปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมพิธีกรรมให้เป็นที่เข้าใจมากยิ่งขึ้น

พิธีกรรมในพระธรรมล้ำลึกของพระศาสนจักร

2. “งานไถ่กู้มนุษย์สำเร็จลุล่วงไป”¹ อาศัยพิธีกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพิธีบูชาขอบพระคุณ พิธีกรรมจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้มีความเชื่อดำเนินชีวิตแสดงพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าและธรรมชาติแท้จริงของพระศาสนจักรแท้ให้ผู้อื่นแลเห็น ลักษณะสำคัญของพระศาสนจักรก็คือ มีทั้งลักษณะมนุษย์และลักษณะพระเจ้า ทั้งลักษณะ

1 บทภาวนาเตรียมเครื่องบูชา อาทิตยที่ 9 หลังวันสมโภชพระจิตเจ้า

แลเห็นได้และแลเห็นไม่ได้ ทั้งลักษณะทำงานอย่างแข็งขันและเฟื่องพินิจ บำเพ็ญภาวนา ลักษณะอยู่ในโลกแต่ยังก้าวเดินไปสู่โลกหน้า พระศาสนจักรจึงมีลักษณะเหล่านี้ยิ่งกว่าลักษณะมนุษย์มุ่งไปสู่ และขึ้นกับลักษณะพระเจ้า ลักษณะแลเห็นได้มุ่งไปสู่ลักษณะแลเห็นไม่ได้ ลักษณะทำงานมุ่งไปสู่ลักษณะเฟื่องพินิจบำเพ็ญภาวนา ลักษณะอยู่ในโลกปัจจุบันมุ่งไปสู่อนาคตซึ่งเรากำลังแสวงหาอยู่² ดังนั้น ทุกวันพิธีกรรมจึงเสริมสร้างผู้ที่อยู่ภายในพระศาสนจักรให้เป็น พระวิหารศักดิ์สิทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และให้เป็นที่ประทับสำหรับ พระเจ้าในพระจิตเจ้า³ จนบรรลุถึงความสมบูรณ์ของพระคริสตเจ้า⁴ ใน ขณะเดียวกัน พิธีกรรมก็เสริมพลังให้คริสตชนเข้มแข็งเพื่อประกาศ พระคริสตเจ้า และดังนั้นพิธีกรรมก็แสดงให้ผู้ที่อยู่นอกเห็น ว่า พระศาสนจักรของเราเป็นเครื่องหมายที่ตั้งไว้ให้นานาชาติได้แลเห็น⁵ ภายใต้เครื่องหมายนี้บรรดาบุตรของพระเจ้าซึ่งกระจัดกระจายอยู่จะ ได้มารวมกัน⁶ จนกว่าจะมีแกะเพียงฝูงเดียวและผู้เลี้ยงเพียงคนเดียว⁷

พิธีกรรมและจารีตต่างๆ

3. ดังนั้น สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์ที่คิดที่จะส่งเสริมและปรับปรุง แก้ไขพิธีกรรม จึงเห็นว่าจำเป็นต้องเตือนให้ระลึกถึงหลักการและ กำหนดกฎปฏิบัติดังจะกล่าวต่อไป

ในบรรดาหลักการและกฎปฏิบัติเหล่านี้ บางข้อบังคับใช้ทั้งในจารีต โรมันและจารีตอื่นๆ อย่างไรก็ตาม กฎปฏิบัติต่อไปนี้ต้องเข้าใจว่า

2 เทียบ ฮบ 13:14

3 เทียบ อฟ 2:21-22

4 เทียบ อฟ 4:13

5 เทียบ อสย 11:12

6 เทียบ ยน 11:52

7 เทียบ ยน 10:16

เกี่ยวข้องกับจารีตโรมันเท่านั้น เว้นแต่ในกรณีที่ปรากฏชัดจากบริบทว่า
เกี่ยวข้องกับจารีตอื่นๆ ด้วย

ศักดิ์ศรีของจารีตที่พระศาสนจักรรับรอง

4. สุดท้ายนี้ สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์ที่มอบข้อเสนอแนะเชิงธรรมเนียมประเพณี
อย่างข้อสุดท้าย ประกาศว่า พระศาสนจักรมารดาศักดิ์สิทธิ์ถือว่าจารีต
ต่างๆ ที่ได้รับการรับรองอย่างถูกต้องแล้ว มีสิทธิและศักดิ์ศรีเท่าเทียม
กันหมด พระศาสนจักรต้องการจะรักษาและส่งเสริมทุกวิถีทางให้จารีต
ต่างๆ เหล่านี้คงอยู่ต่อไป สภาสังคายนายังปรารถนาว่าที่ใดจำเป็น
ก็ให้พิจารณาบททวนอย่างละเอียดรอบคอบโดยคำนึงถึงธรรมเนียมประเพณี
ที่ถูกต้อง เพื่อจะทำให้จารีตเหล่านั้นมีพลังใหม่ เหมาะกับสภาพ
แวดล้อมและความต้องการในปัจจุบัน

บทที่ 1

หลักการทั่วไปเพื่อปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์

**ตอน 1. ธรรมชาติของพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์และความสำคัญในชีวิต
ของพระศาสนจักร**

5. พระเจ้า “มีพระประสงค์ให้ทุกคนได้รับความรอดพ้นและรู้
ความจริง” (1 ทธ 2:4) และ “ในอดีต พระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของ
เราโดยทางประกาศก หลายวาระและหลายวิถี” (ฮบ1:1) เมื่อถึงเวลา

กำหนด พระองค์ทรงส่งพระบุตร คือพระวจนาตถ์ผู้ทรงรับธรรมชาติมนุษย์ และได้รับการเจิมจากพระจิตเจ้า ให้มาประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ปลอบโยนคนที่มึนใจชอกช้ำ⁸ เป็น “แพทย์รักษากายและใจ”⁹ และเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์¹⁰ ธรรมชาติมนุษย์ของพระบุตรซึ่งร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระบุคคลของพระวจนาตถ์เป็นเครื่องนำความรอดพ้นมาให้เรา ดังนั้น ในพระคริสตเจ้า “เราจึงได้คืนดีกับพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ และได้รับความสามารถที่จะถวายเป็นคารวกิจแก่พระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม”¹¹

กิจการไถ่กู้มนุษยชาติและการถวายเป็นเกียรติแก่พระเจ้าอย่างสมบูรณ์นี้ ได้เริ่มต้นในพระราชกิจนำพิศวงที่พระเจ้าทรงกระทำในหมู่ประชากรแห่งพันธสัญญาเดิม และสำเร็จไปโดยพระคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า โดยเฉพาะอาศัยธรรมล้ำลึกปัสกา คือการรับทราบการกลับคืนพระชนม์ชีพจากบรรดาผู้ตาย และการเสด็จสู่สวรรค์อย่างรุ่งโรจน์โดยธรรมล้ำลึกนี้ “พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อทำลายความตายของเรา และทรงกลับคืนพระชนม์ชีพเพื่อคืนชีวิตแก่เรา”¹² เพราะพระศาสนจักรทั้งหมดซึ่งเป็นเครื่องหมายและเครื่องนำพิศวงแห่งความรอดพ้นเกิดจากด้านข้างพระวรกายของพระคริสตเจ้าผู้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน¹³

8 เทียบ อสย 61:1; ลก 4:18

9 จดหมายของนักบุญอิกญาซิโอ ชาวอันโทโก ถึงชาวเอเฟซัส 7, 2

10 เทียบ 1 ทธ 2:5

11 Sacramentarium Veronese (ed. Mohlberg), n. 1265; cf. also n. 1241, 1248.

12 บทนำขอบพระคุณ สำหรับเทศกาลปัสกา หนังสือมิสซาจารย์โรมัน

13 Prayer before the second lesson for Holy Saturday, as it was in the Roman Missal before the restoration of Holy Week.

พิธีกรรมทำให้งานไถ่กู้โดยเฉพาะของพระศาสนจักรเป็นปัจจุบัน

6. พระบิดาทรงส่งพระคริสตเจ้ามาฉนั้นใด พระคริสตเจ้าก็ทรงส่งบรรดาอัครสาวกผู้ได้รับพระจิตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมไปฉนั้นนั้น ไม่เพียงเพื่อเขาทั้งหลายไปประกาศข่าวดีแก่มนุษย์ทุกคน¹⁴ ว่าพระบุตรของพระเจ้าได้สิ้นพระชนม์และกลับคืนพระชนม์ชีพเพื่อช่วยให้เราเป็นอิสระพ้นจากอำนาจของปีศาจ¹⁵ และจากความตาย นำเราเข้าสู่พระอาณาจักรของพระบิดาเท่านั้น เขายังต้องทำให้งานไถ่กู้ที่เขาประกาศเป็นจริงโดยอาศัยการถวายบูชาและศีลศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นหัวใจของชีวิตพิธีกรรมทั้งหมด ดังนั้น อาศัยศีลล้างบาป มนุษย์ถูกสอดแทรกลงในพระธรรมล้ำลึกปัสกาของพระคริสตเจ้า เขาตาย ถูกฝังและกลับคืนชีพพร้อมกับพระองค์¹⁶ เขาได้รับจิตการเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งทำให้เขาร้องออกมาว่า “อับบา พ่อเจ้า” (รม 8 : 15) และดังนี้ เขากลับเป็นผู้มีส่วนการแท้ที่พระบิดาเจ้าทรงแสวงหา¹⁷ ในทำนองเดียวกัน ทุกครั้งที่เขารับประทานอาหารค่ำขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็ประกาศการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ จนกว่าจะเสด็จมา¹⁸ ดังนั้นในวันเพนเตกอสเต เมื่อพระศาสนจักรปรากฏแก่โลก “ผู้ที่รับถ้อยคำ” ของเปโตร “ได้รับศีลล้างบาป....เขาประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ ฟังคำสอนของบรรดาอัครสาวก ร่วมพิธีบิชนมปังและอธิษฐานภาวนา เขาร่วมกันสรรเสริญพระเจ้าและได้รับความนิยมนจากประชาชนทุกคน” (กจ 2:41-42, 47) นับตั้งแต่นั้นมา พระศาสนจักรไม่ได้ละเว้นที่จะมาชุมนุมกันเพื่อประกอบพิธีเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกปัสกา โดยอ่าน “พระคัมภีร์

14 เทียบ มก 16:15

15 เทียบ กจ 26:18

16 เทียบ รม 6:4; อฟ 2:6; คส 3:1; 2 ทธ 2:11

17 เทียบ ยน 4:23

18 เทียบ 1 คร 11:26

ทุกข้อที่กล่าวถึงพระองค์” (ลก 24 :27) ประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณที่ทำให้ “การสิ้นพระชนม์ซึ่งเป็นชัยชนะและการฉลองชัยของพระองค์ กลับเป็นปัจจุบัน”¹⁹ ในเวลาเดียวกันก็เป็นการขอบพระคุณ “พระเจ้าสำหรับของประทานที่อยู่เหนือคำบรรยายทั้งปวง” (2 คร 9:15) ในพระคริสตเยซู “เพื่อจะได้สรรเสริญพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์” (อฟ 1 :12) เดชะอานุภาพของพระจิตเจ้า

พระคริสตเจ้าประทับอยู่ในพิธีกรรม

7. เพื่อทำให้งานยิ่งใหญ่สำเร็จ พระคริสตเจ้าประทับอยู่เสมอในพระศาสนจักร โดยเฉพาะในการประกอบพิธีกรรม พระองค์ประทับในพิธีบูชามิสซา ทั้งในตัวของผู้ประกอบพิธี เพราะ “เป็นพระองค์เองซึ่งแต่ก่อนนั้นทรงถวายพระองค์บนไม้กางเขน²⁰ บัดนี้ยังทรงถวายพระองค์ อาศัยศาสนบริการของพระสงฆ์” และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระองค์ประทับอยู่ภายใต้รูปปรากฏของศีลมหาสนิท พระองค์ยังประทับอยู่ในศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ด้วยพระอานุภาพ จนกระทั่ง เมื่อผู้ใดประกอบพิธีศีลล้างบาป พระคริสตเจ้าเองก็ทรงประกอบพิธีศีลล้างบาป²¹ พระองค์ประทับอยู่ในพระวาจา เพราะเป็นพระองค์ที่ตรัส เมื่ออ่านพระคัมภีร์ในพระศาสนจักร ในที่สุดพระองค์ยังประทับอยู่เมื่อพระศาสนจักร อธิษฐานภาวนาและขับร้องเพลงสดุดี เพราะพระองค์ทรงสัญญาว่า “ที่ใดมีสองหรือสามคนประชุมกันในนามของเรา เราอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขา” (มธ18:20)

โดยแท้จริงแล้ว พระคริสตเจ้าทรงทำให้พระศาสนจักรเจ้าสาวสุดที่รักของพระองค์ มีส่วนร่วมกับพระองค์เสมอใน

19 สังคายนแห่งเตรินท์, Session XIII, กฎปฏิภาณเรื่องศีลมหาสนิท, can.5.

20 สังคายนแห่งเตรินท์, Session XXII, Doctrine on the Holy Sacrifice of the Mass, can. 2.

21 เทียบ นักบุญออกัสติน, Tractatus in Ioannem, VI, n. 7.

การประกอบพระราชกิจใหญ่ยิ่งนี้ ซึ่งถวายพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้าอย่างสมบูรณ์ และบันดาลความศักดิ์สิทธิ์แก่มนุษย์ พระศาสนจักรเรียกขานพระคริสตเจ้าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน และอาศัยพระองค์ถวายคารวกิจแด่พระบิดานิรันดร

ดังนั้น พิธีกรรมจึงเรียกได้อย่างถูกต้องว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่สมณะของพระเยซูคริสตเจ้า ในพิธีกรรมมนุษย์ได้รับความศักดิ์สิทธิ์อาศัยเครื่องหมายที่ประสาทรับรู้แลเห็นได้ และบังเกิดผลตามความหมายเฉพาะของเครื่องหมายแต่ละประการ ในพิธีกรรมพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสตเจ้า กล่าวคือ พระองค์ผู้ทรงเป็นศิระะกับบรรดาคริสตชนผู้เป็นส่วนหนึ่งส่วนต่างๆ ของพระวรกาย เป็นผู้ประกอบคารวกิจทางการร่วมกันของพระวรกายทั้งหมด

ดังนั้น การประกอบพิธีกรรมทุกอย่าง ในฐานะที่เป็นกิจการของพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นสมณะ และเป็นกิจการของพระศาสนจักร ซึ่งเป็นพระวรกายของพระองค์ จึงเป็นกิจการศักดิ์สิทธิ์อย่างเลอเลิศ ไม่มีกิจการอื่นใดของพระศาสนจักรที่มีประสิทธิภาพเสมอเหมือนได้ ทั้งในความสำเร็จและในคุณภาพ

พิธีกรรมบนแผ่นดินและพิธีกรรมในสวรรค์

8. ในพิธีกรรมที่ประกอบบนแผ่นดินนี้ เรามีส่วนลี้มรสสว่างหน้าพิธีกรรมในสวรรค์ซึ่งประกอบอยู่ในนครเยรูซาเล็มศักดิ์สิทธิ์ ที่เรากำลังเดินทางมุ่งหน้าไปหา ในนครเยรูซาเล็มนี้ พระคริสตเจ้าประทับ ณ เบื้องขวาของพระเจ้า ทรงเป็นศาสนบริกรในสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและกระโจมแท้จริง²² เราขับร้องเพลงสรรเสริญพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า พร้อมกับพลโยธาในกองทัพสวรรค์ เมื่อระลึกถึงบรรดา

²² เทียบ วว 21:2; คส 3:1; ฮบ 8:2

ผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่เราหวังจะมีส่วนร่วมความสุขพร้อมกันท่าน เรากำลังรอคอยพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จนกว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นชีวิตของเราจะทรงสำแดงพระองค์ แล้วเราก็จะปรากฏพร้อมกับพระองค์ในพระสิริรุ่งโรจน์ด้วย²³

พิธีกรรมไม่ใช่กิจกรรมทั้งหมดของพระศาสนจักร

9. กิจกรรมทั้งหมดของพระศาสนจักรไม่มีแต่เพียงพิธีกรรมเท่านั้น ก่อนที่มนุษย์จะเข้ามาร่วมพิธีกรรมได้ เขาจำเป็นต้องได้รับเรียกให้มีความเชื่อและกลับใจก่อน “พวกเขาจะเรียกขานพระองค์ได้อย่างไร ถ้าพวกเขาไม่เชื่อ? จะเชื่อได้อย่างไรถ้าไม่เคยได้ยิน? จะได้ยินได้อย่างไรถ้าไม่มีใครประกาศสอน? จะมีผู้ประกาศสอนได้อย่างไรถ้าไม่มีใครส่งไป?” (รม10:14-15)

ดังนั้น พระศาสนจักร จึงประกาศข่าวดีเรื่องความรอดพ้นแก่บรรดาผู้ยังไม่มี ความเชื่อ เพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้รู้จักพระเจ้าแท้เพียงพระองค์เดียวและผู้ที่พระองค์ทรงส่งมาคือพระเยซูคริสต์เจ้า ดังนี้ เขาจะได้กลับใจเปลี่ยนแปลงความประพฤติของตน²⁴ พระศาสนจักรยังต้องเทศน์สอนผู้มีความเชื่อแล้วให้เชื่อและกลับใจต่อไปอีก ต้องเตรียมเขาให้พร้อมที่จะรับศีลศักดิ์สิทธิ์ สอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่พระคริสตเจ้าประทานไว้²⁵ เชิญชวนเขาให้ประกอบเมตตาตักวิกิจศรัทธา และการแพร่ธรรมทุกอย่าง เพราะกิจกรรมเหล่านี้ทั้งหมด แสดงให้เห็นชัดว่า แม้คริสตชนผู้มีความเชื่อไม่เป็นของโลกนี้ เขาต้องเป็นแสงสว่างส่องโลก และถวายพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระบิดาต่อหน้ามวลมนุษย์

23 เทียบ ฟป 3:20; คส 3:4

24 เทียบ ยน 17:3; ลก 24:47; กจ 2:38

25 เทียบ มธ 28:20

...แต่เป็นจุดยอดและบ่อเกิดกิจกรรมเหล่านั้น

10. ถึงกระนั้น พิธีกรรมก็เป็นจุดยอดที่กิจกรรมของพระศาสนจักรมุ่งไปหา และในเวลาเดียวกันก็เป็นบ่อเกิดที่พลังทั้งหมดของพระศาสนจักรหลังไหลออกมา เพราะงานแพร่ธรรมทุกชนิดมีจุดประสงค์ให้ทุกคนที่มีความเชื่อ รับศีลล้างบาปเข้ามาเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว จะได้มาชุมนุมกันในพระศาสนจักรเพื่อสรรเสริญพระเจ้า มีส่วนร่วมถวายบูชาและรับประทานอาหารมีองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในการทำงานเดียวกัน พิธีกรรมก็ส่งเสริมให้ผู้มีความเชื่อ ซึ่งได้รับการหล่อเลี้ยงจากศีลศักดิ์สิทธิ์ปีศาจแล้วนั้นดำเนินชีวิต “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเลื่อมใสศรัทธา”²⁶ พิธีกรรมยังวอนขอให้คริสตชน “ดำเนินชีวิตตามความเชื่อที่เขาได้รับมา”²⁷ การรื้อฟื้นพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ในพิธีบูชาขอบพระคุณย่อมดึงดูดผู้มีความเชื่อให้มารับความรักที่เร่รุ่มของพระคริสตเจ้า และจุดไฟความรักในใจของเขา ดังนั้น พิธีกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีบูชาขอบพระคุณ จึงเป็นบ่อเกิดให้เราได้รับพระหรรษทาน และประสิทธิผลยิ่งใหญ่กับนาคความศักดิ์สิทธิ์แก่มนุษย์ เป็นการถวายพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้าในองค์พระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นจุดหมายที่กิจกรรมอื่นๆ ทั้งปวงของพระศาสนจักรมุ่งไปหา

ความจำเป็นที่แต่ละคนจะต้องเตรียมตนให้พร้อม

11. ผู้มีความเชื่อจำเป็นต้องเตรียมจิตใจอย่างเหมาะสมเมื่อมาร่วมพิธีกรรม เพื่อจะได้รับผลอย่างเต็มประสิทธิภาพ จิตใจของเขาจะต้องสอดคล้องกับคำพูด เขาจะต้องร่วมมือกับพระหรรษทานจากเบื้องบน

26 บทภาวนาหลังรับศีลของมิสซาวินอาทิตย์ปีศาจ

27 บทภาวนาของประธาน วันอังคาร สัปดาห์ปีศาจ

เพื่อจะไม่รับพระพรหรรษาที่นั่นโดยไม่เกิดผล²⁸ ดังนั้น ผู้อภิบาลจึงจำเป็นต้องเอาใจใส่ในการประกอบพิธีกรรม ไม่เพียงแต่ปฏิบัติตามกฎเพื่อให้พิธีกรรมไม่เป็นโมฆะหรือถูกต้องเท่านั้น แต่ยังต้องเอาใจใส่ให้ผู้มีความเชื่อมีส่วนร่วมพิธีกรรมโดยมีความรู้ ร่วมพิธีอย่างแข็งขัน เพื่อจะได้รับผลจากพิธีกรรมนั้นด้วย

พิธีกรรมและการอธิษฐานภาวนาส่วส่วนตัว

12. อย่างไรก็ตาม ชีวิตจิตไม่จำกัดอยู่เพียงในการร่วมพิธีกรรมเท่านั้น คริสตชนได้รับเชิญให้อธิษฐานภาวนาร่วมกับพี่น้องก็จริง แต่เขายังต้องเข้าไปในห้องของตนเพื่ออธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาเป็นการส่วนตัวอีกด้วย²⁹ ยิ่งกว่านั้น นักบุญเปาโลอัครสาวกยังสอนคริสตชนว่าต้องอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ³⁰ ท่านอัครสาวกยังสอนเราอีกว่า เราต้องแบกพระทรมานของพระเยซูเจ้าไว้ในร่างกายของเราอยู่เสมอ เพื่อว่าชีวิตของพระเยซูเจ้าจะปรากฏในร่างกายที่ตายได้ของเราด้วย³¹ เพราะเหตุนี้ ในพิธีบูชามิสซาเราจึงอธิษฐานภาวนาต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ “ทรงรับเครื่องบูชาฝ่ายจิตเป็นของถวาย ทรงบันดาลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นเครื่องบูชาอันรื่นรมย์สำหรับพระองค์ด้วย”³²

พิธีกรรมและกิจศรัทธาต่างๆ

13. กิจศรัทธาที่ประชากรคริสตชนนิยมปฏิบัตินั้น ควรได้รับการส่งเสริมอย่างมาก เพียงแต่ต้องสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดของพระศาสนจักร เฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเป็นกิจศรัทธาที่สันตะสำนักกำหนดให้ทำ

28 เทียบ 2 คร 6:1

29 เทียบ มธ 6:6

30 เทียบ 1 ธส 5:17

31 เทียบ 2 คร 4:10-11

32 บทภาวนาเตรียมเครื่องบูชาของวันจันทร์ในสัปดาห์สมโภชพระจิตเจ้า

กิจศรัทธาต่างๆ ของพระศาสนจักรท้องถิ่นที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของบรรดาพระสังฆราช ก็มีเกียรติและศักดิ์ศรีเฉพาะของตนด้วยเหมือนกัน ถ้าปฏิบัติตามประเพณีหรือหนังสือที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ถึงกระนั้น ควรจัดกิจศรัทธาเหล่านี้โดยคำนึงถึงเทศกาลทางพิธีกรรม ให้สอดคล้องกับพิธีกรรม ได้รับอิทธิพลจากพิธีกรรม และนำประชากรเข้าหาพิธีกรรม เพราะพิธีกรรมในตัวเองก็มีความสำคัญเหนือกิจศรัทธาใดๆ อยู่แล้ว

ตอน 2. การส่งเสริมให้ศึกษาพิธีกรรม และมีส่วนร่วมพิธีกรรมอย่างแข็งขัน

14. พระศาสนจักรผู้เป็นมารดา บรรดาอวยงยิ่งที่บรรดาผู้มีความเชื่อจะได้รับการแนะนำให้มีส่วนร่วมประกอบพิธีกรรมอย่างเต็มที่ โดยมีความรู้และอย่างแข็งขัน ธรรมชาติของพิธีกรรมเองก็เรียกร้องให้ทำเช่นนั้น และประชากรคริสตชนในฐานะที่เป็น “ชาติที่ทรงเลือกสรรไว้ เป็นสมณราชตระกูล เป็นชนชาติศักดิ์สิทธิ์ เป็นประชากรที่เป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของพระเจ้า” (1 ปต 2:9 เทียบ 2:4-5) ก็มีสิทธิและหน้าที่อาศัยศีลล้างบาปที่จะทำเช่นนั้น การปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมพิธีกรรมต้องมีจุดประสงค์ก่อนอื่นหมด ที่จะให้ประชากรทั้งหมดมีส่วนร่วมพิธีกรรมอย่างเต็มที่และอย่างแข็งขัน เพราะพิธีกรรมเป็นป่อเกิดแรกและจำเป็นที่ผู้มีความเชื่อจะดัดแปลงชีวิตจิตแบบคริสตชนอย่างแท้จริง ดังนั้น บรรดาผู้อภิบาลจึงต้องพยายามสุดความสามารถในงานอภิบาลทั้งหมด ที่จะให้ผู้มีความเชื่อได้รับการอบรมอย่างเหมาะสม

กระนั้นก็ดี จุดประสงค์นี้จะบรรลุถึงไม่ได้ถ้าบรรดาผู้อภิบาลเองไม่เป็นคนแรกที่ยืนยันจะซึมซับจิตตารมณ์และพลังของพิธีกรรม และกลับเป็นครูสอนผู้อื่นในเรื่องนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ความสำคัญอันดับแรกแก่การอบรมเรื่องพิธีกรรมสำหรับบรรดาบรรพชิต ดังนั้น สภาลังคายนาก็กำหนดข้อปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

อาจารย์สอนพิธีกรรม

15. ผู้ได้รับมอบหมายให้สอนพิธีกรรมในสามเณราลัย สำนักศึกษาของนักบวช และคณะเทววิทยาของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับการอบรมเป็นพิเศษในวิชานี้ เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดีในสถาบันที่ได้รับมอบหมายให้สอน

การสอนพิธีกรรม

16. วิชาพิธีกรรมในสามเณราลัยและในสำนักศึกษาของนักบวช ต้องถือว่าเป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มวิชาที่จำเป็นและมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ส่วนในคณะเทววิทยาของมหาวิทยาลัย ต้องถือว่าเป็นวิชาเอกวิชาหนึ่งที่จะต้องสอนทั้งในด้านเทววิทยาและประวัติศาสตร์ ทั้งด้านชีวิตจิต ด้านการอภิบาลและด้านกฎหมาย ยิ่งกว่านั้น อาจารย์ที่สอนวิชาอื่นๆ โดยเฉพาะเทววิทยาด้านพระสังฆธรรม พระคัมภีร์ เทววิทยาด้านชีวิตจิต และการอภิบาล ต้องพยายามอธิบายพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าและประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้นตามทัศนะเฉพาะของแต่ละวิชา ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างวิชาที่ตนสอนกับพิธีกรรม และดังนั้นเอกภาพของการอบรมพระสงฆ์จะปรากฏแจ้งชัด

การอบรมบรรพชิตด้านพิธีกรรม

17. ในสามเณรลาสิกขาและบ้านนักบวช บรรดาบรรพชิตจะต้องได้รับการอบรมด้านพิธีกรรมในชีวิตจิตใจ ดังนั้น เขาจะต้องได้รับความรู้ที่เหมาะสมให้เข้าใจจารีตพิธีเป็นอย่างดี และร่วมพิธีกรรมอย่างสุดจิตใจ เขาจะต้องประกอบพิธีเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกศักดิ์สิทธิ์ และปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ ที่ซึมซับจิตตารมณ์ของพิธีกรรม ยิ่งกว่านั้น เขาต้องเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตามกฎพิธีกรรม เพื่อชีวิตในสามเณรลาสิกขาและสถาบันนักบวชจะได้ซึมซับจิตตารมณ์พิธีกรรมอย่างลึกซึ้ง

ความช่วยเหลือสำหรับพระสงฆ์

18. บรรดาพระสงฆ์ทั้งที่สังกัดสังฆมณฑลและในสถาบันนักบวชซึ่งทำงานในสวนงู่นของพระเจ้าแล้ว ต้องได้รับความช่วยเหลือด้วยวิธีการเหมาะสมทุกอย่างเพื่อจะได้เข้าใจความหมายของพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่เขาประกอบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตตามพิธีกรรมและถ่ายทอดชีวิตนี้แก่บรรดาผู้มีความเชื่อที่เขาได้รับมอบหมายให้ดูแล

การอบรมด้านพิธีกรรมแก่บรรดาผู้มีความเชื่อ

19. บรรดาผู้อภิบาลต้องมีความกระตือรือร้นและพากเพียรที่จะให้การอบรมด้านพิธีกรรมแก่ผู้มีความเชื่อ เพื่อเขาจะร่วมพิธีกรรมได้อย่างแข็งขันทั้งในด้านจิตใจและภายนอก โดยคำนึงถึงอายุ สภาพความเป็นอยู่ วิถีชีวิต และระดับความรู้ทางศาสนาของผู้ได้รับการอบรม ถ้าบรรดาผู้อภิบาลทำเช่นนี้ได้ เขาก็จะปฏิบัติหน้าที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งให้สำเร็จในฐานะเป็นผู้แจกจ่ายธรรมล้ำลึกของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ ในเรื่องนี้เขาจะต้องนำประชากรที่เขาอภิบาลดูแล ไม่ใช่

ด้วยคำพูดเท่านั้น แต่โดยแบบอย่างที่ดีด้วย

พิธีกรรมและโศกทัศน์ปรภณ

20. การถ่ายทอดพิธีศักดิ์สิทธิ์ทางวิทยุและโทรทัศน์ โดยเฉพาะพิธีมิสซา ต้องทำด้วยความรอบคอบและมีเกียรติ โดยมีผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพระสังฆราชให้ทำหน้าที่นี้ คอยแนะนำและควบคุม

ตอน 3. การปรับปรุงแก้ไขพิธีกรรม

21. เพื่อประชากรคริสตชนจะได้รับพระพรอย่างอุดมสมบูรณ์ยิ่งขึ้นจากพิธีกรรม พระศาสนจักร มารดาคักดิ์สิทธิ์มีความประสงค์ที่จะปรับปรุงแก้ไขพิธีกรรมทั่วไปอย่างจริงจัง พิธีกรรมประกอบด้วยส่วนที่พระเจ้าทรงกำหนดจึงเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และประกอบด้วยส่วนที่เปลี่ยนแปลงได้ ส่วนนี้เมื่อเวลาล่วงไปอาจหรือต้องเปลี่ยนแปลง ถ้าบังเอิญมีองค์ประกอบที่ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของพิธีกรรมหรือไม่เหมาะสมอีกต่อไปสอดแทรกเข้ามา

ในการปรับปรุงแก้ไขนี้ จำเป็นต้องจัดตัวบทและจารีตพิธีใหม่ เพื่อให้แสดงความหมายของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ปรากฏชัดยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชากรคริสตชนเข้าใจความหมายได้ง่ายและสมบูรณ์เท่าที่จะเป็นไปได้ เขาจะมีส่วนร่วมพิธีอย่างแข็งขันเต็มเปี่ยมร่วมกัน

ดังนั้น สภาสังคายนา จึงกำหนดกฎเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) กฎเกณฑ์ทั่วไป

การจัดการเรื่องพิธีกรรมเป็นสิทธิของผู้ปกครองพระศาสนจักร

22. 1) การออกกฎข้อบังคับเกี่ยวกับพิธีกรรมเป็นอำนาจของพระศาสนจักรเท่านั้น กล่าวคือ เป็นอำนาจของสันตะสำนัก และเป็นอำนาจของพระสังฆราชตามที่กฎหมายกำหนด

2) โดยอำนาจตามกฎหมาย การออกข้อบังคับสำหรับพิธีกรรมในบางเรื่องที่จะเจาะจง ยั่งขึ้นอยู่กับสภาพพระสังฆราชที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นตามเขตต่างๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย

3) ดังนั้น บุคคลอื่น แม้พระสงฆ์ จะเพิ่ม ตัดออก หรือเปลี่ยนแปลงสิ่งใดในพิธีกรรมตามอำเภอใจตนเองไม่ได้เลย

ธรรมประเพณีที่ดั่งามและความก้าวหน้าอันชอบธรรม

23. เพื่อรักษาธรรมประเพณีที่ดั่งามไว้ และเพื่อเปิดทางสำหรับความก้าวหน้าอันชอบธรรม จะต้องตรวจสอบแต่ละส่วนของพิธีกรรมที่จะต้องแก้ไขนั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนเสมอ ในด้านเทววิทยา ประวัติศาสตร์ และการอภิบาล นอกจากนั้นจะต้องคำนึงถึงทั้งกฎทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างและเจตนารมณ์ของพิธีกรรม รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้มาจากการฟื้นฟูพิธีกรรมที่เพิ่งทำไปแล้ว และจากอนุญาตพิเศษที่สันตะสำนักออกให้แก่หลายๆ พื้นที่ ในที่สุด อย่าให้มีการริเริ่มใดๆ นอกจากว่าการริเริ่มเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แท้จริงแน่นอนแก่พระศาสนจักร ในกรณีเช่นนี้ จะต้องเอาใจใส่ให้รูปแบบใหม่ๆ นี้พัฒนาขึ้นมาอย่างกลมกลืนจากรูปแบบที่มีอยู่แล้ว

ยังต้องเอาใจใส่หลีกเลี่ยงเท่าที่จะทำได้ มิให้จารีตต่างๆ ที่ใช้ในเขตใกล้เคียงนั้นแตกต่างกันมากเกินไป

พระคัมภีร์และพิธีกรรม

24. พระคัมภีร์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการประกอบพิธีกรรม เพราะพระคัมภีร์เป็นที่มาของบทอ่านที่อ่านและอธิบายในบทเทศน์ และของเพลงสดุดีที่ใช้ขับร้อง คำอธิษฐานภาวนา บทวอนขอ และบทเพลงสรรเสริญในพิธีกรรม ล้วนได้รับแรงบันดาลใจและเจตนารมณ์จากพระคัมภีร์ทั้งสิ้น กิจกรรมและสัญลักษณ์ต่างๆ ในพิธีกรรมก็ได้รับความหมายมาจากพระคัมภีร์ด้วย ดังนั้น เพื่อส่งเสริมการปรับปรุงแก้ไข ความก้าวหน้า และการดัดแปลงพิธีกรรม จำเป็นต้องส่งเสริมให้มีความรักซาบซึ้งและแข็งขันต่อพระคัมภีร์ ซึ่งธรรมประเพณีน่าเคารพของจารีตทั้งตะวันออกและตะวันตกเป็นพยานยืนยันอยู่แล้ว

การตรวจชำระหนังสือพิธีกรรม

25. หนังสือพิธีกรรมจะต้องได้รับการตรวจชำระโดยเร็วที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญ หลังจากปรึกษากับบรรดาพระสังฆราชท้องถิ่นต่างๆ ทั่วโลกแล้ว

(ข) กฎเกณฑ์จากลักษณะของพิธีกรรมที่เป็นกิจการมีลำดับขั้นและเป็นกิจการของทุกคนที่ร่วมพิธี

26. พิธีกรรมไม่ใช่กิจการของแต่ละคนเป็นส่วนตัว แต่เป็นการเฉลิมฉลองของพระศาสนจักร ซึ่งเป็น “เครื่องหมายแสดงเอกภาพ” กล่าวคือ ประชากรศักดิ์สิทธิ์ที่รวมกันเป็นหนึ่งเดียว และอยู่ใต้ปกครองของบรรดาพระสังฆราช³³

ดังนั้น พิธีกรรมจึงเป็นกิจกรรมของพระศาสนจักรทั้งหมดที่รวมกันเป็นพระกายทิพย์ แสดงให้เห็นและก่อให้เกิดพระกายนี้ แต่สมาชิก

33 นักบุญซีเปเรียน, เรื่องเอกภาพของพระศาสนจักรคาทอลิก, 7; cf. Letter 66, n. 8, 3.

แต่ละคนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนี้โดยวิธีการ สถานภาพ หน้าที่ และ การมีส่วนร่วมอย่างเข้มข้นในรูปแบบต่างๆ

ควรประกอบพิธีกรรมร่วมกันดีกว่าประกอบส่วนตัว

27. ทุกครั้งที่พิธีต่างๆ ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละพิธี เรียกร้อง ให้มีการเฉลิมฉลองส่วนรวม โดยที่สัตบุรุษทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเข้มข้น จึงต้องย้ำเท่าที่ทำได้ว่า การฉลองแบบนี้ดีกว่าการเฉลิมฉลองเป็น เอกเทศซึ่งเป็นกิจกรรมส่วนตัว

ควรปฏิบัติเช่นนี้โดยเฉพาะเมื่อประกอบพิธีมิสซา แม้ว่า ทุกมิสซาในตัวเองมีลักษณะเป็นส่วนรวมของสังคมอยู่แล้วก็ตาม และ ควรปฏิบัติเช่นนี้เมื่อโปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ด้วย

การประกอบพิธีกรรมอย่างมีศักดิ์ศรี

28. ในพิธีกรรม แต่ละคน ทั้งศาสนบริกรและสัตบุรุษผู้มีหน้าที่ ต้องทำเฉพาะหน้าที่นั้นทั้งหมดซึ่งเป็นของตน ตามลักษณะของพิธี และตามกฎของพิธีกรรม

การอบรมให้มีจิตตารมณ์พิธีกรรม

29. ผู้ช่วยพิธี ผู้อ่าน ผู้อธิบายพิธี และคณะนักขับร้อง ต่างมีส่วน ในพิธีกรรมอย่างแท้จริง ดังนั้น เขาควรทำหน้าที่ของตนด้วยความ เลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังและด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย สมกับศาสนบริกรยิ่งใหญ่เช่นนี้ และสมกับที่ประชากรของพระเจ้า มีสิทธิที่จะเรียกร้องให้เขาปฏิบัติ

ดังนั้น บุคคลเหล่านี้ต้องได้รับการอบรมให้มีจิตตารมณ์ของ พิธีกรรมตามส่วนที่เหมาะสมกับตน และเขาต้องได้รับการอบรมให้ทำ

หน้าที่ของตนอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีระเบียบ

การมีส่วนร่วมพิธีกรรมอย่างเข้มข้น

30. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมพิธีกรรมอย่างเข้มข้น ควรเอาใจใส่ให้สัตบุรุษมีส่วนในการร้องรับ การตอบ การขับร้องเพลงสวดดี บทสวดร้อยบทเพลงสรรเสริญต่างๆ รวมทั้งกิจการอากัปกิริยาและอิริยาบถของร่างกาย ให้ทุกคนเฝ้าบงบด้วยความเคารพในเวลาที่เหมาะสมด้วย

31. ในการตรวจชำระหนังสือพิธีกรรม ให้เอาใจใส่กวาดขันให้มีกฎจารีตกำหนดบทบาทของสัตบุรุษไว้ด้วย

พิธีกรรมและสถานะทางสังคม

32. ในพิธีกรรมต้องไม่มีการให้เกียรติแก่บุคคลใดเป็นพิเศษตามสถานภาพส่วนตัวหรือในสังคม ทั้งในการประกอบพิธีและในการตกแต่งอย่างสง่างามภายนอก เว้นแต่ในกรณีความแตกต่างตามบทบาทหน้าที่ในพิธีกรรมและจากชั้นต่างๆ ของศิลาบวช รวมทั้งเกียรติที่กฎพิธีกรรมกำหนดไว้สำหรับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

(ค) กฎเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นตามลักษณะของพิธีกรรมในด้านการอบรมและการอภิบาล

33. แม้พิธีกรรมเป็นการนมัสการพระเดชานุภาพของพระเจ้าโดยเฉพาะ แต่ก็ยังมีคุณค่ายิ่งใหญ่ในการอบรมประชากรผู้มีความเชื่ออีกด้วย³⁴ ในพิธีกรรมพระเจ้าตรัสกับประชากรของพระองค์ พระคริสตเจ้ายังทรงประกาศข่าวดี ประชากรก็ยังตอบพระเจ้าด้วยการขับร้องและอธิษฐานภาวนา

34 เทียบ สังคายนาแห่งเตรินท์, Session XXII, Doctrine on the Holy Sacrifice of the Mass, can. 8.

ยิ่งกว่านั้น คำอธิษฐานภาวนาที่พระสงฆ์ผู้เป็นประธานของ
 ผู้ชุมนุมในฐานะที่เป็นองค์พระคริสต์เจ้าทูลถวายแด่พระเจ้านั้น กล่าว
 ในนามของประชากรศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด และในนามของผู้ที่ร่วมชุมนุม
 ทุกคน ในที่สุด เครื่องหมายที่แลเห็นได้ซึ่งพิธีกรรมใช้เพื่อหมายถึงสิ่ง
 ที่แลเห็นไม่ได้ของพระเจ้านั้น ก็เป็นเครื่องหมายที่พระคริสต์เจ้า
 ทรงเลือกหรือพระศาสนจักรเลือก ดังนั้น มิใช่เฉพาะเมื่อเราอ่าน “สิ่ง
 ที่เขียนไว้สำหรับสั่งสอนเรา” (รม 15:4) เท่านั้น แต่เมื่อพระศาสนจักร
 อธิษฐานภาวนา ขบร้อง หรือประกอบกิจกรรม ความเชื่อของบรรดา
 ผู้ที่มาร่วมพิธีก็ได้รับการหล่อเลี้ยง จิตใจของเขาถูกยกขึ้นไปหาพระเจ้า
 เพื่อถวายคารวกิจฝ่ายจิต และได้รับพระพรพรทานของพระองค์อย่าง
 อุดมสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ดังนั้น เมื่อจะปรับปรุงแก้ไขพิธีกรรม ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
 ทั่วไปดังต่อไปนี้

จารีตพิธีต้องสง่างามและเรียบง่าย

34. จารีตพิธีต้องมีลักษณะสง่างามและเรียบง่าย น่าเลื่อมใสและ
 กระตือรือร้น ชัดเจนและไม่ซ้ำซากโดยไร้ประโยชน์ จารีตพิธีจะต้องปรับ
 ให้เหมาะสมกับความเข้าใจของสัตบุรุษ และโดยทั่วไปไม่ต้องการ
 คำอธิบายมากนัก

พระคัมภีร์ การเทศน์อธิบายพระคัมภีร์และการสอนเรื่องพิธีกรรม

35. เพื่อให้ข้อความและจารีตพิธีปรากฏชัดว่ามีความสัมพันธ์กัน
 อย่างใกล้ชิด

1) ในการประกอบพิธีกรรมจะต้องรื้อฟื้นให้มีการอ่านพระคัมภีร์
 มากขึ้น มีความหลากหลายและสอดคล้องกับโอกาสมากยิ่งขึ้น

2) เนื่องด้วยการเทศน์เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม คำอธิบายพิธีกรรมจึงต้องกำหนดว่าเวลาใดเหมาะที่สุดสำหรับการเทศน์ เท่าที่พิธีกรรมจะอำนวย การเทศน์เป็นศาสนบริการที่จะต้องปฏิบัติอย่างถูกต้องและซื่อสัตย์ที่สุด นอกจากนั้น เนื้อหาคำเทศน์ส่วนใหญ่จะต้องเอามาจากพระคัมภีร์และพิธีกรรม เป็นการประกาศพระราชกิจน้าพิศวงของพระเจ้าในประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น คือพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า ซึ่งยังเป็นปัจจุบันและทำงานในตัวเราอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประกอบพิธีกรรม

3) ควรใช้วิธีการต่างๆ ให้การอบรมสัตบุรุษเกี่ยวกับพิธีกรรมโดยเฉพาะ และถ้าจำเป็น พระสงฆ์หรือศาสนบริการที่มีความรู้ อาจให้คำอธิบายสั้นๆ ในเวลาที่เหมาะสมระหว่างการประกอบพิธีก็ได้ แต่จะต้องใช้ถ้อยคำที่กำหนดไว้แล้วหรือที่คล้ายกัน

4) ควรสนับสนุนให้มิวจนพิธีกรรม ในพิธีเตรียมฉลองวันสมโภชในวันธรรมดาบางวันของเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าและมหาพรต ในวันอาทิตย์และวันฉลองต่างๆ ควรใช้พิธีนี้โดยเฉพาะในสถานที่ที่ไม่มีพระสงฆ์ ในกรณีเช่นนี้ให้สังฆานุกรหรือผู้ได้รับอำนาจจากพระสังฆราชเป็นประธานวจนพิธีกรรม

ภาษาละตินและภาษาท้องถิ่นในพิธีกรรม

36. 1) ให้รักษาการใช้ภาษาละตินไว้ในจารีตละติน เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับสิทธิพิเศษเป็นอย่างอื่น

2) ถึงกระนั้น ทั้งในมิสซา ในการประกอบศีลศักดิ์สิทธิ์ และในส่วนอื่นของพิธีกรรม หลายครั้งการใช้ภาษาท้องถิ่นอาจมีประโยชน์มากแก่ประชาชน ดังนั้น จึงอนุญาตให้ใช้ภาษาท้องถิ่นได้อย่างกว้างขวาง

ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในบทอ่านและคำตัดกเดือน ในบทภาวนาและบทขับร้องบางบท ทั้งนี้ โดยปฏิบัติตามกฎซึ่งจะบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ในบทต่อไป เป็นเรื่องๆ

3) ในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่นตามที่กล่าวไว้ในข้อ 22 # 2 ที่จะกำหนดว่าจะใช้ภาษาท้องถิ่นหรือไม่ และจะใช้มากน้อยเพียงไร โดยปรึกษาพระสังฆราชของสังฆมณฑลใกล้เคียงที่ใช้ภาษาเดียวกันถ้าจำเป็น ข้อตกลงดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็นชอบหรือการรับรองจากสันตะสำนักเสียก่อน

4) คำแปลตัวบทภาษาละตินเป็นภาษาท้องถิ่นสำหรับใช้ในพิธีกรรม ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่นตามที่กล่าวไว้แล้วข้างบนนี้

(ง) กฎเกณฑ์สำหรับปรับปรุงพิธีกรรมให้เข้ากับวัฒนธรรมและประเพณีของชนชาติต่างๆ

37. ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับความเชื่อหรือคุณประโยชน์ส่วนรวมของทั้งชุมชน พระศาสนจักรไม่ปรารถนาที่จะวางข้อบังคับให้ปฏิบัติแบบเดียวกันอย่างเคร่งครัด แม้ในเรื่องพิธีกรรม ยิ่งกว่านั้น พระศาสนจักรยังเคารพและส่งเสริมคุณลักษณะและพรสวรรค์เฉพาะของเชื้อชาติและประชากรต่างๆ สิ่งใดในขนบธรรมเนียมของชนชาติเหล่านี้ที่ไม่ยึดติดกับการถืออภิปรัชญาหรือความหลงผิดอย่างแยกไม่ออก พระศาสนจักรก็ยินดีให้คุณค่า และถ้าทำได้ ยังช่วยบำรุงรักษาไว้เป็นอย่างดีด้วย ยิ่งกว่านั้น บางครั้งพระศาสนจักรยังรับเข้ามาใช้ในพิธีกรรม ถ้าขนบธรรมเนียมนั้นประสานกลมกลืนกับจิตตารมณ์แท้จริงของพิธีกรรม

38. เมื่อมีการตรวจชำระหนังสือพิธีกรรม อนุญาตให้มีความหลากหลายอันชอบธรรมในการปรับปรุงให้เหมาะกับชุมชนท้องถิ่นและประชากรต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในดินแดนมิสซัง โดยยังรักษาเอกภาพแท้จริงของจารีตโรมันไว้ ควรคำนึงถึงหลักการนี้ในการจัดวางโครงสร้างของจารีตพิธีและในการกำหนดคำแนะนำการประกอบพิธีด้วย

39. ภายในขอบเขตที่มีกำหนดไว้ในหนังสือพิธีกรรมฉบับมาตรฐาน ให้เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่น ตามที่กล่าวถึงในข้อ 22 # 2 ที่จะกำหนดขอบเขตการปรับปรุงโดยเฉพาะการประกอบศีลศักดิ์สิทธิ์ สิ่งคล้ายศีล การแห่ ภาษาที่ใช้ในพิธีกรรมดนตรีและศิลปะศักดิ์สิทธิ์ ทั้งนี้ โดยปฏิบัติตามกฎเกณฑ์พื้นฐานที่กำหนดไว้ในธรรมนูญนี้

การปรับปรุงพิธีกรรมอย่างค่อยเป็นค่อยไป

40. เนื่องจากในบางสถานที่และบางสถานการณ์ จำเป็นเร่งด่วนกว่าปกติที่จะต้องปรับปรุงพิธีกรรมอย่างกว้างขวาง ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากมากขึ้น จึงขอให้ปฏิบัติดังนี้

1) ผู้มีอำนาจปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่นที่ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 22 # 2 จะต้องพิจารณาอย่างเอาใจใส่และรอบคอบ ดูว่ามีสิ่งใดในประเพณีและวัฒนธรรมของชนแต่ละชาติ ที่จะนำมาใช้ในคารวกิจต่อพระเจ้าได้บ้าง การปรับปรุงใด ๆ ที่เห็นว่ามีประโยชน์หรือจำเป็นจะต้องเสนอให้สันตะสำนักอนุมัติเห็นชอบก่อน จึงจะใช้ได้

2) เพื่อให้การปรับปรุงนี้ดำเนินไปด้วยความรอบคอบเท่าที่ควร สันตะสำนักจึงให้อำนาจแก่ผู้ปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่น ที่จะ

อนุญาตและควบคุมการทดลองเบื้องต้นถ้าจำเป็น ในบางกลุ่มที่มีความพร้อม ภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

3) เนื่องจากว่า การปรับปรุงกฎพิธีกรรมมักประสบความสำเร็จยาก พิเศษหลายประการ โดยเฉพาะในดินแดนมิสซัง ดังนั้น จึงต้องมีการปรึกษากับบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์เรื่องพิธีกรรม

ตอน 4. การส่งเสริมให้พิธีกรรมมีบทบาทยิ่งขึ้นในสังฆมณฑล และในเขตวัด

41. ต้องถือว่าพระสังฆราชเป็นมหาสมณะปกครองประชากรของตน จึงกล่าวได้ว่าชีวิตของผู้มีความเชื่อในพระคริสตเจ้าสืบเนื่องมาจากพระสังฆราชและขึ้นอยู่กับท่าน

ดังนั้น ทุกคนต้องให้ความเคารพอย่างสูงต่อกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับพิธีกรรมของสังฆมณฑล ซึ่งมีพระสังฆราชเป็นศูนย์กลาง เฉพาะอย่างยิ่งในอาสนวิหาร ทุกคนต้องตระหนักว่าพระศาสนจักรแสดงตนเด่นชัด เมื่อประชากรศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดของพระเจ้ามาร่วมพิธีกรรมอย่างเต็มที่และแข็งขันในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ โดยเฉพาะในพิธีบูชาขอบพระคุณหนึ่งเดียว ในการภาวนาอธิษฐานหนึ่งเดียว ณ พระแท่นบูชาหนึ่งเดียว ที่พระสังฆราชเป็นประธาน โดยมีคณะสงฆ์และผู้ช่วยอื่นๆ ร่วมพิธีด้วย³⁵

บทบาทของพิธีกรรมในเขตวัด

42. เนื่องด้วยพระสังฆราชไม่อาจเป็นประธานในพิธีกรรมด้วยตนเอง

35 เทียบ จดหมายของนักบุญอิกญาซิโอ ชาวอันโทโก ถึงชาวสมเอร์นา, 8; ถึงชาวแมคเนเซีย, 7; ถึงชาวฟิลาเดลเฟีย, 4

สำหรับประชากรทั้งหมด ทุกเวลาและทุกแห่งในสังฆมณฑลได้ พระสังฆราชจึงต้องจัดตั้งชุมชนของผู้มีความเชื่อขึ้นหลายกลุ่ม กลุ่มที่สำคัญที่สุดก็คือชุมชนวัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามท้องที่ต่างๆ และอยู่ใต้ปกครองของผู้อภิบาลซึ่งทำหน้าที่แทนพระสังฆราช กล่าวได้ว่าเขตวัดเหล่านี้เป็นผู้แทนและแสดงถึงพระศาสนจักรที่แลเห็นได้ซึ่งตั้งอยู่ทั่วโลก

ดังนั้น จำเป็นต้องส่งเสริมให้พิธีกรรมมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในเขตวัดรวมทั้งส่งเสริมให้ความสัมพันธ์กับพระสังฆราชเพิ่มขึ้นทั้งในความคิดและการปฏิบัติของสัตบุรุษและคณะสงฆ์ และยังต้องพยายามส่งเสริมให้สัตบุรุษในเขตวัดนั้นมีความรู้สึกถึงซึ่งยิ่งขึ้นว่าเป็นชุมชนเดียวกัน เฉพาะอย่างยิ่งในการร่วมพิธีมิสซาวันอาทิตย์

ตอน 5. การส่งเสริมการอภิบาลสัตบุรุษในด้านพิธีกรรม

43. เป็นการถูกต้องที่จะถือว่า ความกระตือรือร้นในการส่งเสริมและฟื้นฟูพิธีกรรมเป็นเสมือนเครื่องหมายแสดงว่าพระเจ้าทรงพระทัยเอื้ออาทรต่อสมัชชของเรา และเป็นเสมือนว่าพระจิตเจ้าทรงทำงานในพระศาสนจักร ความกระตือรือร้นนี้ประทับตราคุณลักษณะเฉพาะแก่ชีวิตพระศาสนจักร แก่วิธีคิดและปฏิบัติกิจกรรมทั้งหมดทางศาสนาในสมัยปัจจุบันด้วย

ดังนั้น เพื่อส่งเสริมการอภิบาลสัตบุรุษในด้านพิธีกรรมให้มีชีวิตชีวายิ่งขึ้นในพระศาสนจักร สภาสังคายนาจึงบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการพิธีกรรมระดับชาติ

44. ควรอย่างยิ่งที่ผู้มีอำนาจปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่นตามที่กล่าวในข้อ 22 # 2 จะแต่งตั้งคณะกรรมการพิธีกรรมขึ้นโดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาพิธีกรรม ดนตรี ศิลปะศักดิ์สิทธิ์ และการอภิบาลสัตบุรุษคอยช่วยเหลือ ให้คณะกรรมการนี้ได้รับความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้จากสถาบันพิธีกรรมด้านอภิบาล ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ รวมทั้งฆราวาสด้วยถ้าเห็นสมควร บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการนี้ โดยมีผู้มีอำนาจปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่นที่กล่าวแล้วข้างต้นคอยแนะนำ คือ ควบคุมแนะนำการอภิบาลในด้านพิธีกรรมในเขตปกครอง รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาและการทดลองที่จำเป็น ทุกครั้งที่มีการปรับปรุงซึ่งจะต้องเสนอให้สันตะสำนักพิจารณา

คณะกรรมการพิธีกรรมระดับสังฆมณฑล

45. ด้วยเหตุผลเดียวกัน ทุกสังฆมณฑลจะต้องมีคณะกรรมการพิธีกรรม โดยมีพระสังฆราชคอยควบคุมแนะนำ เพื่อส่งเสริมการอภิบาลด้านพิธีกรรม

บางครั้ง อาจเป็นการสมควรที่หลายสังฆมณฑล จะตั้งคณะกรรมการคณะเดียวเพื่อส่งเสริมการอภิบาลด้านพิธีกรรมโดยทำงานร่วมกัน

คณะกรรมการอื่นๆ

46. นอกจากคณะกรรมการพิธีกรรมแล้ว เท่าที่ทำได้ ทุกสังฆมณฑลควรมีคณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์ และศิลปะศักดิ์สิทธิ์

จำเป็นที่คณะกรรมการทั้งสามจะต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ยิ่งกว่านั้นบ่อยครั้ง อาจารย์รวมคณะกรรมการทั้งสามเป็นคณะเดียวเท่านั้น

บทที่ 2 พระธรรมล้ำลึกเรื่องศีลมหาสนิท

พิธีบูชาขอบพระคุณและธรรมล้ำลึกปัสกา

47. ในการเลี้ยงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย คืนที่ทรงถูกทรยศ พระผู้ไถ่ของเราทรงตั้งศีลมหาสนิทเป็นสักการบูชาถวายพระกายและพระโลหิตของพระองค์ เพื่อให้การถวายบูชาบนไม้กางเขนเป็นปัจจุบัน ทุกยุคทุกสมัยจนกว่าจะเสด็จกลับมา และเพื่อมอบอนุสรณ์การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพไว้แก่พระศาสนจักรผู้เป็นเจ้าของที่รักยิ่งของพระองค์ เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ที่แสดงความรัก เป็นเครื่องหมายแห่งเอกภาพ เป็นสายสัมพันธ์แห่งความรักเมตตา³⁶ เป็นงานเลี้ยงปัสกา ซึ่งคริสตชนรับพระคริสตเจ้าเป็นอาหาร ทำให้จิตใจเปี่ยมด้วยพระหรรษทาน และได้รับประกันว่าเราจะได้รับสิริรุ่งโรจน์ในอนาคต³⁷

การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของสัตบุรุษในพิธีมิสซา

48. ดังนั้น พระศาสนจักรจึงเอาใจใส่อย่างจริงจังให้สัตบุรุษมีส่วนร่วมธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อนี้ มิใช่เหมือนคนแปลกหน้า หรือผู้ชมอย่างเฉยๆ แต่ปรารถนาให้สัตบุรุษเข้าใจจารีตพิธีและบทภาวนาเป็น

36 เทียบ นักบุญออกัสติน, Tractatus in Ioannem, VI, n. 13.

37 Roman Breviary, ฉลองพระวรกายพระคริสตเจ้า, ทำวัตรเย็นที่ 2, บทสวดของบทกวีที่พิถี

อย่างดี จะได้ร่วมกิจกรรมศักดิ์สิทธิ์อย่างรู้สำนึก อย่างเลื่อมใสศรัทธา และแข็งขัน ได้รับการอบรมจากพระวาจาของพระเจ้า และเลี้ยงชีวิตด้วยพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอบพระคุณพระเจ้า โดยถวายเครื่องบูชาไร้มลทิน มิใช่ด้วยมือของพระสงฆ์เท่านั้น แต่พร้อมกับพระสงฆ์ด้วย เขาจะได้เรียนรู้ที่จะถวายตนแด่พระเจ้า และอาศัยพระคริสตเจ้าผู้เป็นคนกลาง³⁸ เขาจะได้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นยิ่งมากขึ้นในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าและระหว่างกัน เพื่อในที่สุดพระเจ้าจะได้ทรงเป็นทุกสิ่งในทุกคน

49. ดังนั้น เพื่อให้การถวายบูชามิสซาเกิดผลในด้านอภิบาลอย่างเต็มเปี่ยมแม้ในรูปแบบของพิธี สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์จึงตั้งกฎต่อไปนี้ โดยคำนึงถึงมิสซาซึ่งถวายโดยมีสัตบุรุษมาร่วม เฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์ และวันฉลองบังคับ

การตรวจชำระบทประจำมิสซา

50. ให้ตรวจชำระบทประจำมิสซา เพื่อให้เห็นชัดยิ่งขึ้นว่า แต่ละภาคในมิสซามีลักษณะเฉพาะและเกี่ยวข้องกันอย่างไร เพื่อให้สัตบุรุษมีส่วนร่วมอย่างเลื่อมใสศรัทธาและแข็งขันได้ง่ายขึ้น

โดยเหตุนี้ จารีตพิธีต่างๆ จะต้องเรียบง่ายขึ้น แต่ยังรักษาสาระสำคัญไว้อย่างเคร่งครัด จารีตพิธีใดที่ซ้ำซ้อนหรือเพิ่มเติมโดยไม่สู้จะมีประโยชน์นักในช่วงเวลาที่ผ่านไป ก็ให้ตัดทิ้งเสีย ส่วนจารีตพิธีใดที่สูญหายไปในช่วงเวลาที่ผ่านไป ก็ให้หรือฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ตามธรรมเนียมของบรรดาบิดาจารย์ เท่าที่เห็นว่าสมควรหรือจำเป็น

38 เทียบ นักบุญซีริล แห่งอเล็กซานเดรีย, คำอธิบายพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น, เล่มที่ 11, บทที่ 11-12 : Migne, Patrologia Graeca, 74, 557-565.

ใช้พระคัมภีร์ให้มากขึ้น

51. เพื่อให้สัตบุรุษได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระวาจาของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องเปิดชุมชนทรัพย์ของพระคัมภีร์ให้กว้างยิ่งขึ้นเพื่อประชากรจะได้รับฟังเนื้อหาส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์ภายในจำนวนปีที่กำหนด

การเทศน์อธิบายพระคัมภีร์

52. สภาสังคายนาส่งเสริมอย่างยิ่งให้เทศน์อธิบายพระคัมภีร์เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม การเทศน์นี้จะต้องใช้ตัวบทพระคัมภีร์อธิบายธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ และกฎชีวิตคริสตชนตลอดปีพิธีกรรม ดังนั้นอย่าได้ละเว้นการเทศน์อธิบายพระคัมภีร์เช่นนี้ในมิสซาวันอาทิตย์และวันฉลองบังคับที่ถวายเป็นร่วมกับสัตบุรุษ นอกจากนี้มีเหตุขัดข้องที่สำคัญกว่า

บทภาวนาของมวลชน

53. ให้รื้อฟื้น “บทภาวนาส่วนรวม” หรือที่เรียกว่า “บทภาวนาของมวลชน” หลังพระวรสารและการเทศน์ขึ้นมาใหม่ เฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์หรือในวันฉลองบังคับ เพื่อประชาสัตบุรุษจะได้มีส่วนร่วมอธิษฐานภาวนาสำหรับพระศาสนจักร ผู้มีอำนาจปกครองบ้านเมือง ผู้มีความต้องการต่างๆ ตลอดจนมนุษยทุกคนและความรอดพ้นของโลกทั้งโลก³⁹

ภาษาท้องถิ่นและละตินในมิสซา

54. อาจอนุญาตให้ใช้ภาษาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมในบางส่วนของมิสซาที่ถวายเป็นร่วมกับสัตบุรุษมาร่วม เฉพาะอย่างยิ่งในบทอ่านและบทภาวนาของมวลชน และตามสภาพท้องถิ่น ยังใช้ได้ในส่วนที่เป็น

39 เทียบ 1 ทธ 2:1-2

ของสัตบุรุษตามข้อ 36 ของธรรมนูญนี้ อย่างไรก็ตามก็ดี ควรพยายามให้สัตบุรุษสวดหรือขับร้องบทประจำมิสซาในภาษาละตินตอนที่เป็นของสัตบุรุษพร้อมกันได้ด้วย

ถ้าที่ใดเห็นสมควรใช้ภาษาท้องถิ่นในมิสซาอย่างกว้างขวางกว่านี้ ก็ให้ถือตามกฎที่บัญญัติไว้ในข้อ 40 ของธรรมนูญนี้

การรับศีลมหาสนิทในรูปปรากฏทั้งสอง

55. สภาสังคายนาส่งเสริมอย่างยิ่งให้สัตบุรุษมีส่วนร่วมในมิสซาอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยรับพระวรกายขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้เสกในมิสซาเดียวกันเมื่อพระสงฆ์รับศีลแล้ว แม้ว่าข้อกำหนดทางคำสอนของสภาสังคายนาที่เมืองเตรินท์ยังมีผลบังคับ⁴⁰ ในกรณีที่สันตะสำนักกำหนดไว้และตามคำตัดสินของพระสังฆราช อาจอนุญาตให้บรรพชนิกบวชตลอดจนฆราวาส รับศีลมหาสนิทในรูปปรากฏทั้งสองได้ เช่น ผู้บวชใหม่ในมิสซาที่เขาได้รับศีลบวช ผู้ปฏิญาณตนถวายตนในมิสซาที่เขาปฏิญาณตน และผู้รับศีลล้างบาปในมิสซาที่ต่อจากพิธีล้างบาป

เอกภาพของมิสซา

56. สองภาคที่ประกอบเป็นมิสซา คือ ภาควจนพิธีกรรมและภาคพิธีขอบพระคุณ มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นจนทำให้ทั้งสองภาครวมเป็นการถวายคารวกิจเดียวกัน ดังนั้น สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์จึงเตือนผู้อภิบาลสัตบุรุษอย่างแข็งขันให้เอาใจใส่สอนสัตบุรุษว่า ต้องร่วมพิธีมิสซาแต่ต้นจนจบ เฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์และวันฉลองบังคับ

40 Session XXI, July 16, 1562. Doctrine on Communion under Both Species, chap. 1-3: Concilium Tridentinum. Diariorum, Actorum, Epistolarum, Tractatum nova collectio ed. Soc. Goeresiana, tome VIII (Freiburg in Br., 1919), 698-699.

การถวายสหบูชา

57. (วรรค 1) การถวายสหบูชามิสซาซึ่งเป็นการแสดงเอกภาพของสังฆภาพอย่างเหมาะสมนั้น ยังคงปฏิบัติอยู่ในพระศาสนจักรทั้งตะวันออกและตะวันตกจนถึงทุกวันนี้ ดังนั้น สภาสังคายนา จึงเห็นสมควรที่จะขยายสิทธิให้กว้างขึ้นที่จะถวายสหบูชามิสซาในกรณีต่อไปนี้

1) ก. ในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ ทั้งในมิสซาเสกน้ำมัน คริสมาและในมิสซาเวลาเย็น

ข. ในมิสซาเมื่อมีการประชุมสภาสังคายนา การประชุมสภาพระสังฆราชและสมัชชาของสังฆมณฑล

ค. ในมิสซาแต่งตั้งเจ้าอธิการอาราม

2) นอกจากนั้น ยังถวายสหบูชาได้ตามคำอนุญาตของสมณะประมุขท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่พิจารณาตัดสินความเหมาะสม

ก. ในมิสซาประจำอารามและในมิสซาเอกของวัดต่างๆ เพื่อประโยชน์ของสัตบุรุษ ไม่ต้องการให้พระสงฆ์ทุกคนที่อยู่ที่นั่นแยกกันถวายมิสซา

ข. ในมิสซาที่มีการประชุมทุกรูปแบบของพระสงฆ์ไม่ว่าพระสงฆ์สังกัดสังฆมณฑล หรือที่เป็นนักบวช

(วรรค 2) (1) เป็นหน้าที่ของพระสังฆราชที่จะออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการถวายสหบูชามิสซาในสังฆมณฑลของตน

(2) อย่างไรก็ตาม พระสงฆ์ทุกคนก็ยังคงมีสิทธิที่จะถวายมิสซาเป็นการส่วนตัวเสมอ แต่ไม่ใช่ในเวลาเดียวกัน ในวัดเดียวกัน และในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์

58. ให้แต่งจารีตพิธีใหม่สำหรับการถวายสหบุชามิสซา และให้แทรกไว้ในหนังสือจารีตพิธีของพระสังฆราชและในหนังสือมิสซาจารีตโรมัน

บทที่ 3 : ศิลคักดีลิตีอื่นๆ และสิ่งคล้ายศิลปะ

ธรรมชาติของศิลปะคักดีลิตี

59. ศิลคักดีลิตีมีไว้เพื่อบันดาลความคักดีลิตีแก่มนุษย์ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้า และเพื่อถวายคารวกิจแด่พระเจ้า ในฐานะที่เป็นเครื่องหมาย ยังมีจุดประสงค์เพื่อให้การสั่งสอนอบรมด้วยผู้รับศิลปะต้องมีความเชื่ออยู่ก่อนแล้ว แต่ถ้อยคำและจารีตพิธีของศิลปะคักดีลิตีก็ยิ่งหล่อเลี้ยง เสริมพลังและแสดงความเชื่อให้ปรากฏด้วย เพราะเหตุนี้ ศิลคักดีลิตีจึงได้ชื่อว่า “ศิลปะแห่งความเชื่อ” ศิลคักดีลิตีประทานพระหรรษทานก็จริง แต่การประกอบพิธีศิลปะคักดีลิตียังจัดเตรียมสัตบุรุษอย่างดีให้รับพระหรรษทานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าอย่างเหมาะสม และปฏิบัติความรัก

ดังนั้น จึงสำคัญอย่างยิ่งยวดที่สัตบุรุษจะต้องเข้าใจเครื่องหมายของศิลปะคักดีลิตีโดยง่าย และเอาใจใส่ไปรับศิลปะคักดีลิตีบ่อยๆ เพราะศิลปะคักดีลิตีตั้งขึ้นไว้ก็เพื่อหล่อเลี้ยงชีวิตคริสตชน

60. พระศาสนจักร มารดาคักดีลิตียังตั้งสิ่งคล้ายศิลปะไว้ด้วย สิ่งคล้ายศิลปะ คือ เครื่องหมายคักดีลิตีซึ่งคล้ายกับศิลปะคักดีลิตี แสดงและประสาทผล โดยเฉพาะผลฝ่ายจิต โดยอาศัยการวอนขอของ

พระศาสนจักร สิ่งคล้ายศิลปะนี้เตรียมมนุษย์ให้พร้อมที่จะรับผลสำคัญของศิลปะดีเลิศ และทำให้สถานการณ์ต่างๆ ของชีวิตได้รับความศักดิ์สิทธิ์ด้วย

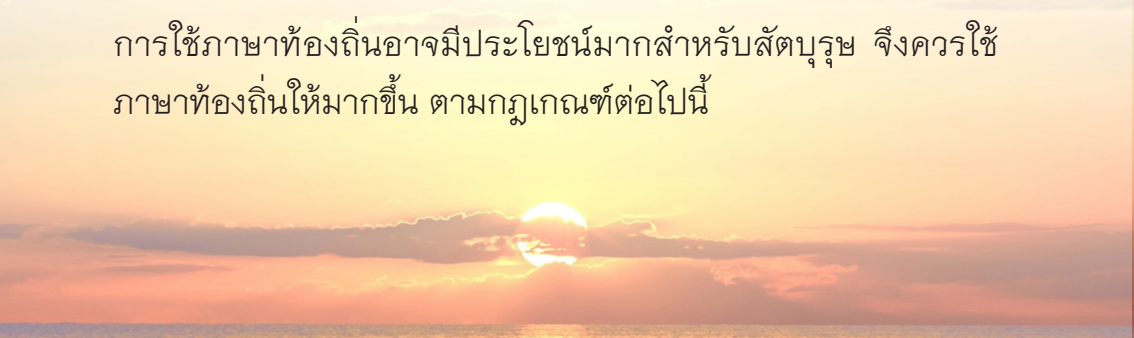
61. ดังนั้น พิธีกรรมของศิลปะดีเลิศและสิ่งคล้ายศิลปะจึงบังเกิดผลให้เหตุการณ์เกือบทุกอย่างในชีวิตของสัตบุรุษที่เตรียมตัวอย่างดีได้รับความศักดิ์สิทธิ์อาศัยพระหรรษทานซึ่งหล่อไหลออกมาจากพระธรรมล้ำลึกปัสกาเกี่ยวกับพระทรมาน การสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้า พระธรรมล้ำลึกนี้เป็นบ่อเกิดและประสิทธิผลของศิลปะดีเลิศและสิ่งคล้ายศิลปะทุกประการ จึงแทบไม่มีการใช้วัสดุใดๆ อย่างถูกต้อง ที่ไม่อาจนำความศักดิ์สิทธิ์ให้แก่มนุษย์และถวายสรรเสริญแด่พระเจ้าได้

การปรับปรุงพิธีประกอบศิลปะดีเลิศและสิ่งคล้ายศิลปะ

62. ในช่วงเวลาที่ผ่านมารายละเอียดบางประการของพิธีได้แทรกเข้าไปในการประกอบศิลปะดีเลิศและสิ่งคล้ายศิลปะ ทำให้คนในสมัยนี้เข้าใจลักษณะและจุดหมายของศิลปะดีเลิศและสิ่งคล้ายศิลปะได้น้อยลง จึงจำเป็นต้องปรับปรุงบางสิ่งบางอย่างให้เหมาะสมกับสภาพในสมัยของเรา สภาสังคายนาจึงกำหนดให้ปรับปรุงแก้ไขพิธีต่างๆ ดังต่อไปนี้

ภาษาที่ใช้

63. หลายครั้งในการประกอบพิธีศิลปะดีเลิศและสิ่งคล้ายศิลปะ การใช้ภาษาท้องถิ่นอาจมีประโยชน์มากสำหรับสัตบุรุษ จึงควรใช้ภาษาท้องถิ่นให้มากขึ้น ตามกฎเกณฑ์ต่อไปนี้

(ก) ในการประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์และสิ่งคล้ายศีล อนุญาตให้ใช้ภาษาท้องถิ่นได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 36

(ข) ให้ผู้มีอำนาจปกครองท้องถิ่นตามที่กล่าวไว้ในข้อ 22 วรรค 2 ของธรรมนูญฉบับนี้ จัดเตรียมหนังสือจารีตพิธีเฉพาะของแต่ละแห่งตามหนังสือจารีตพิธีโรมันที่ออกใหม่โดยเร็วที่สุด ให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่นรวมทั้งในเรื่องภาษาด้วย หนังสือเฉพาะท้องถิ่นเหล่านี้จะใช้ได้เมื่อสันตะสำนักได้ตรวจรับรองแล้ว ในการแต่งหนังสือพิธีต่างๆ หรือประมวลพิธีพิเศษเหล่านี้ อย่าละเว้นที่จะพิมพ์คำอธิบายสำหรับพิธีต่างๆ ไว้ข้างหน้าเช่นเดียวกับในหนังสือจารีตพิธีโรมัน ไม่ว่าจะป็นคำอธิบายจะเกี่ยวกับการอภิบาลสัตบุรุษหรือเกี่ยวกับกฏพิธี หรือเป็นคำอธิบายที่มีความสำคัญพิเศษด้านสังคม

กระบวนการรับคริสตชนใหม่

64. ให้หรือฟื้นฟูกระบวนการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน ซึ่งแบ่งเป็นหลายขั้นตอน และจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของสมณะประชุมท้องถิ่นโดยวิธีนี้ ควรกำหนดช่วงเวลาเรียนคำสอนและอบรมอย่างเหมาะสมให้มีการประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์เป็นขั้นตอน เพื่อจะเป็นเวลาที่ค่อยๆ นำความศักดิ์สิทธิ์มาให้

การปรับปรุงพิธีประกอบศีลล้างบาป

65. ในดินแดนมิสซัง นอกจากพิธีเฉพาะที่เคยใช้ตามธรรมเนียมคริสตชนแล้ว ยังอนุญาตให้นำองค์ประกอบบางประการที่เป็นประเพณีเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ของท้องถิ่นมาใช้ ถ้าปรับให้สอดคล้องกับจารีตพิธีของคริสตชนได้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 37-40 ของธรรมนูญฉบับนี้

66. ให้ปรับปรุงแก้ไขจารีตพิธีประกอบศีลล้างบาปผู้ใหญ่ทั้งสองแบบคือแบบธรรมดาและแบบสง่า โดยคำนึงถึงการรื้อฟื้นกระบวนรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน ให้เพิ่มมิสซาเฉพาะ “สำหรับการประกอบพิธีศีลล้างบาป” ไว้ในหนังสือมิสซาโรมันด้วย

67. ให้ปรับปรุงแก้ไขจารีตพิธีสำหรับศีลล้างบาปเด็กเล็กๆ ให้สอดคล้องกับสภาพจริงของเด็กอ่อน นอกจากนั้น บทบาทและหน้าที่ของบิดามารดาและพ่อแม่อุปถัมภ์ จะต้องปรากฏชัดในจารีตพิธีด้วย

68. จารีตพิธีศีลล้างบาปควรมีหลายแบบ ซึ่งสมณะประชุมท้องถิ่นจะพิจารณาให้ใช้ได้ในกรณีที่มีผู้รับศีลล้างบาปเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้น ให้จัดทำจารีตพิธีแบบสั้นไว้สำหรับใช้ในดินแดนมิสซัง โดยผู้สอนคำสอนและสัตบุรุษทั่วไป ในกรณีล้างบาปผู้ใกล้จะตาย และไม่มีพระสงฆ์หรือสังฆานุกร

69. แทนที่จะเรียกพิธีตามที่เคยใช้ว่า “พิธีเพิ่มเติมทดแทนจารีตพิธีที่ละเว้นไว้ ไม่ได้ประกอบสำหรับเด็กที่ได้รับศีลล้างบาปแล้ว” ให้จัดทำจารีตพิธีใหม่ ซึ่งบอกชัดเจนและเหมาะสมกว่าว่า เมื่อเด็กได้รับศีลล้างบาปโดยใช้จารีตพิธีแบบสั้น เขาก็ได้เข้าอยู่ในพระศาสนจักรแล้ว

เช่นเดียวกัน ให้จัดทำจารีตพิธีใหม่สำหรับผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปอย่างถูกต้อง แล้วเข้ามาเป็นคาทอลิก เพื่อพิธีนี้จะแสดงว่าเขาเข้ามามีความสนิทสัมพันธ์กับพระศาสนจักรอย่างสมบูรณ์

70. นอกเทศกาลปัสกา อาจเสกน้ำสำหรับล้างบาปได้ในเวลาประกอบพิธีศีลล้างบาป โดยใช้สูตรแบบสั้นที่ได้รับการรับรองแล้ว

การปรับปรุงแก้ไขพิธีศีกกำลัง

71. ให้ปรับปรุงแก้ไขจารีตพิธีศีกกำลังด้วย เพื่อแสดงให้เห็นชัดยิ่งขึ้นว่า ศีกศักดิ์สิทธิ์นี้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกระบวนการรับผู้ใหญ่เป็นคริสตชน ดังนั้น ก่อนรับศีกกำลังจึงควรอย่างยิ่งให้รื้อฟื้นคำปฏิญาณที่เคยให้ไว้เมื่อรับศีกล้างบาป

ถ้าเห็นสมควร อาจประกอบพิธีศีกกำลังได้ในระหว่างมิสซา แต่ถ้าจะประกอบศีกกำลังนอกมิสซา ให้เตรียมสูตรที่จะต้องใช้เป็นบทนำสำหรับศีกนี้ไว้ด้วย

การปรับปรุงแก้ไขพิธีศีกอภัยบาป

72. ให้ปรับปรุงแก้ไขจารีตพิธีและสูตรของศีกอภัยบาป เพื่อแสดงลักษณะและผลของศีกนี้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

ศีกเจิมคนไข้

73. “ศีกทาสุดท้าย” หรือที่ถูกต้องกว่านั้นควรเรียกว่า “ศีกเจิมคนไข้” ไม่เป็นเพียงศีกสำหรับผู้ใกล้จะตายเท่านั้น ดังนั้น เวลาเหมาะที่จะรับศีกนี้จึงเริ่มตั้งแต่ลัตบुरुชอยู่ในอันตรายจะตายเพราะความเจ็บป่วยหรือเพราะวัยชรา

74. นอกจากพิธีของศีกเจิมคนไข้และศีกเสบียงที่แยกจากกัน ให้จัดทำจารีตพิธีใหม่อีกแบบหนึ่งที่มีความต่อเนื่องกัน ให้คนไข้รับศีกอภัยบาปก่อน แล้วจึงรับศีกเจิมและศีกเสบียง

75. ให้ปรับจำนวนการเจิมน้ำมันศีกศักดิ์สิทธิ์กับสถานการณ์ ให้ปรับปรุงแก้ไขบทภาวนาสำหรับพิธีเจิมคนไข้ให้เหมาะกับสภาพของผู้ป่วยที่รับศีกนี้

การปรับปรุงแก้ไขพิธีศิลป์วช

76. ให้ปรับปรุงแก้ไขพิธีศิลป์วชชั้นต่างๆ ทั้งจารีตพิธีและตัวบทที่ใช้ คำตัดเดือนของพระสังฆราช เมื่อเริ่มประกอบศิลป์วชพระสงฆ์หรือพระสังฆราช จะกล่าวเป็นภาษาท้องถิ่นก็ได้

ในการบวชพระสังฆราช อนุญาตให้พระสังฆราชทุกองค์ที่ร่วมพิธีบวชปกมือได้

การปรับปรุงแก้ไขพิธีศิลป์สมรส

77. ให้ปรับปรุงแก้ไขพิธีศิลป์สมรสซึ่งมีอยู่ในหนังสือจารีตพิธีโรมัน และทำให้สมบูรณ์ เพื่อแสดงให้เห็นพระหรรษทานของศีลศักดิ์สิทธิ์นี้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเน้นถึงหน้าที่ของคู่บ่าวสาว

“ถ้าในการประกอบพิธีศิลป์สมรส ท้องถิ่นใดเคยใช้ประเพณีและจารีตพิธีอื่นที่น่ายกย่อง สภาสังคายนานี้ก็ปรารถนาอย่างยิ่งให้รักษาประเพณีและจารีตพิธีเหล่านั้นไว้”⁴¹

นอกจากนี้ สมณะผู้มีอำนาจปกครองท้องถิ่นตามที่กล่าวในข้อ 22 วรรค 2 ของสังฆธรรมนูญนี้ มีอำนาจตามข้อ 63 ที่จะจัดทำจารีตพิธีเฉพาะของตน ให้เข้ากับประเพณีท้องถิ่นและประชาชน โดยรักษากฎให้พระสงฆ์ประธานในพิธี ต้องถามและรับความสมัครใจของคู่สมรส

78. โดยปกติให้ประกอบพิธีศิลป์สมรสในระหว่างมิสซา หลังจากอ่านพระวรสารและเทศน์แล้ว ก่อนจะสวด “บทภาวนาของมวลชน” ให้แก้ไข

41 สังคายนาแห่งเตรินท์, Session XXIV, November 11, 1563, On Reform, chap. I. Cf. Roman Ritual, title VIII, chap. II, n. 6.

บทภาวนาอวยพรเจ้าสาว เพื่อเน้นให้เห็นว่าคู่บ่าวสาวมีหน้าที่เสมอกัน ที่จะต้องซื่อสัตย์ต่อกัน บทภาวนานี้ใช้ภาษาที่ถ่องถื่นได้

ถ้าประกอบพิธีศีลสมรสนอกมิสซา ให้อ่านบทจดหมายและ พระวรสารของมิสซาสำหรับคู่บ่าวสาวเมื่อเริ่มพิธี และต้องอวยพรคู่ บ่าวสาวทุกครั้ง

การปรับปรุงแก้ไขสิ่งคล้ายศีล

79. ให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งคล้ายศีล โดยคำนึงถึงหลักการพื้นฐานให้ สัตบุรุษมีส่วนร่วมโดยรู้ตัว แข็งขันและเข้าใจง่าย และต้องคำนึงถึง ความต้องการในสมัยของเราด้วย ในการปรับปรุงแก้ไขหนังสือจารีต พิธีต่างๆ ตามข้อ 63 จะเพิ่มสิ่งคล้ายศีลใหม่ขึ้นอีกก็ได้ถ้าจำเป็น

บทภาวนาอวยพรที่สงวนไว้สำหรับพระสังฆราชและสมณะ ประมุขท้องถิ่น ควรจะมีจำนวนน้อย

ควรจัดให้มีสิ่งคล้ายศีลบางประการที่ฆราวาสซึ่งมีคุณสมบัติ เหมาะสมอาจประกอบได้ อย่างน้อยในบางกรณี และตามการวินิจฉัย ของสมณะประมุขท้องถิ่น

การปฏิญาณตนเป็นนักบวช

80. ให้ปรับปรุงแก้ไขจารีตพิธีถวายตนของหญิงพรหมจารี ตามที่มี อยู่แล้วในหนังสือจารีตพิธีโรมันของพระสังฆราช

นอกจากนั้น ให้จัดเตรียมจารีตพิธีการปฏิญาณตนและ การรื้อฟื้นการปฏิญาณตนของนักบวช จารีตพิธีนี้ต้องมีเนื้อหาเป็นหนึ่ง เดียว เรียบง่าย และสง่างาม ผู้ปฏิญาณตนหรือรื้อฟื้นการปฏิญาณใน

มิสซาจะต้องใช้จารีตพิธีนี้ นอกจากนี้จะได้รับสิทธิพิเศษเป็นอย่างอื่น
 การปฏิญาณตนเป็นนักบวช ควรประกอบในมิสซา

การปรับปรุงจารีตพิธีปลงศพ

81. จารีตพิธีปลงศพ จะต้องแสดงให้เห็นลักษณะธรรมล้ำลึก
 ปัสกาของความตายแบบคริสตชนอย่างเด่นชัดยิ่งขึ้น และจะต้อง
 สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและประเพณีของแต่ละท้องถิ่นยิ่งขึ้น แม้
 ในการใช้สีของอาภรณ์ในพิธีกรรมด้วย

82. ให้ปรับปรุงแก้ไขจารีตพิธีปลงศพเด็กเล็ก และให้มีมิสซา
 เฉพาะสำหรับพิธีนี้ด้วย

บทที่ 4

พิธีกรรมทำวัตร (Officium Divinum)

83. พระเยซูคริสตเจ้า พระมหาสมณะแห่งพันธสัญญาใหม่มีรัศมี
 ทรงรับธรรมชาติมนุษย์ ทรงนำบทเพลงที่ขับร้องตลอดนิรันดรในสวรรค์
 เข้ามาในโลกถิ่นเนรเทศนี้ พระองค์ทรงรวมมนุษย์ทุกคนเข้ามาสนิทกับ
 พระองค์ บันดาลให้เขาร่วมขับร้องสรรเสริญพระเจ้าพร้อมๆกับพระองค์
 ด้วย

พระองค์ยังทรงปฏิบัติหน้าที่สมณะนี้ต่อไปในพระศาสนจักร ซึ่ง
 สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยไม่หยุดหย่อน และวอนขอพระองค์
 เพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ทั้งโลก ไม่เพียงโดยประกอบพิธีบูชา
 ขอบพระคุณเท่านั้น แต่ยังใช้วิธีอื่นๆ อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

การประกอบพิธีกรรมทำวัตร

84. พิธีกรรมทำวัตรจัดตั้งขึ้นมาตามธรรมเนียมคริสตชนตั้งแต่โบราณ เพื่อถวายเป็นสรรเสริญแด่พระเจ้า ทำให้เวลาทั้งกลางวัน กลางคืนศักดิ์สิทธิ์ ทุกครั้งที่พระสงฆ์หรือผู้อื่นซึ่งพระศาสนจักรแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติหน้าที่นี้ หรือแม้กระทั่งสัตบุรุษที่อธิษฐานภาวนาร่วมกับพระ สงฆ์ตามรูปแบบที่พระศาสนจักรรับรอง เขาก็เป็นเสียงของเจ้าสาวซึ่ง สนทนากับเจ้าบ่าว ยิ่งกว่านั้นยังเป็นคำอธิษฐานภาวนาที่พระคริสตเจ้า พร้อมกันกับพระวรกายถวายแด่พระบิดาเจ้า

85. ดังนั้น ทุกคนที่ปฏิบัติเช่นนี้ ก็ทำหน้าที่ของพระศาสนจักร และยังมีส่วนร่วมในศักดิ์ศรีสูงส่งของพระศาสนจักรในฐานะเจ้าสาว ของพระคริสตเจ้า เพราะขณะที่สรรเสริญพระเจ้า เขาก็ยืนอยู่เฉพาะ พระบัลลังก์ของพระเจ้าในนามของพระศาสนจักรมารดา

คุณค่าด้านการอภิบาลของพิธีกรรมทำวัตร

86. พระสงฆ์ผู้ปฏิบัติหน้าที่อภิบาลสัตบุรุษ จะต้องถวายเป็นสรรเสริญ เช่นนี้ด้วยใจกระตือรือร้นยิ่งขึ้น ถ้าเขาสำนึกอย่างลึกซึ้งซึ่งจะต้องปฏิบัติ ตามคำเตือนของนักบุญเปาโลที่ว่า “จงอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ” (1 ทธ 5:17) เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นทรงบันดาลให้ศาสนบริการ ของเขาพัฒนาและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ตามพระวาจาว่า “ถ้าไม่มี เรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย” (ยน 15:5) ดังนั้น เมื่อบรรดาอัครสาวก แต่งตั้งสังฆานุกร จึงกล่าวว่า “ส่วนเราจะอุทิศตนอธิษฐานภาวนาและ ประกาศพระวาจา” (กจ 6 :4)

87. เพื่อให้พระสงฆ์หรือสมาชิกอื่นๆ ของพระศาสนจักรปฏิบัติหน้าที่ประกอบพิธีกรรมทำวัตรได้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งปฏิบัติงานฟื้นฟูพิธีกรรมที่สันตะสำนักได้เริ่มด้วยดีมาก่อนหน้านั้นแล้วต่อไป จึงเห็นว่าควรกำหนดเกี่ยวกับพิธีกรรมทำวัตรตามจารีตโรมัน ดังต่อไปนี้

บททวนลำดับการทำวัตรให้ตรงกับช่วงเวลาของวัน

88. จุดหมายของพิธีกรรมทำวัตร คือ ทำให้ช่วงเวลาของแต่ละวันศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น จึงต้องทบทวนลำดับการทำวัตรตามที่เคยปฏิบัติมา ให้ตรงกับช่วงเวลาจริงที่ต้องทำเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยคำนึงถึงสภาพชีวิตในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพชีวิตของผู้ปฏิบัติงานประกาศข่าวดี

กฎเกณฑ์ฟื้นฟูพิธีกรรมทำวัตร

89. ดังนั้น ในการฟื้นฟูพิธีกรรมทำวัตรให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) ตามประเพณีนำเคารพของพระศาสนจักรสากล การทำวัตรเช้า (เลาเดส) และการทำวัตรเย็น (เวสเปร์ส) เป็นชั่วโมงหลักของพิธีกรรมทำวัตรประจำวัน จึงต้องถือว่า ชั่วโมงทั้งสองนี้เป็นเวลาเอก และต้องประกอบในเวลาเช้าและเย็นจริงๆ

(ข) ควรจัดให้พิธีกรรมทำวัตรค่ำ (คอมเพลโตรีม) เหมาะกับการจบของแต่ละวัน

(ค) ชั่วโมงที่เรียกว่า “มาตุติ눔” ควรมีลักษณะเป็นการอธิษฐานภาวนาเวลากลางคืนสำหรับผู้ที่ประกอบพิธีกรรมทำวัตรร่วมกันใน

โบสถ์เหมือนแต่ก่อน แต่ก็ให้ปรับปรุงในรูปแบบที่จะใช้ภาวนาได้ตลอดวันไม่ว่าชั่วโมงใด และให้มีจำนวนเพลงสวดสั้นลง และให้มีบทอ่านยาวขึ้น

(ง) ให้ยกเลิกชั่วโมงที่เรียกว่า “ปริมา”

(จ) ถ้ามีพิธีกรรมทำวัตรร่วมกันในโบสถ์ ยังคงต้องรักษาชั่วโมงที่เรียกว่า “แตร์ซีอา เซ็กสตา โนนา” ไว้ต่อไป ถ้าไม่สวดพร้อมกันในโบสถ์ อนุญาตให้เลือกชั่วโมงใดชั่วโมงหนึ่งในจำนวนสามนี้แล้วแต่ว่าจะประกอบพิธีกรรมนี้เวลาใด

พิธีกรรมทำวัตรเป็นบ่อเกิดความเลื่อมใสศรัทธา

90. พิธีกรรมทำวัตรในฐานะที่เป็นการอธิษฐานภาวนาทางการของพระศาสนจักร เป็นบ่อเกิดความเลื่อมใสศรัทธาและเป็นอาหารหล่อเลี้ยงการภาวนาสส่วนตัว ดังนั้น จึงขอเตือนบรรดาพระสงฆ์และทุกคนที่มีส่วนประกอบพิธีกรรมทำวัตรให้ปฏิบัติเช่นนี้โดยมีจิตใจสอดคล้องกับเสียงที่เปล่งออกมา และเพื่อจะปฏิบัติเช่นนี้ได้ดีขึ้น เขาควรศึกษาพิธีกรรมและพระคัมภีร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงสวดดีให้มีความรู้ดียิ่งขึ้น

ในการฟื้นฟูพิธีกรรม พิธีกรรมทำวัตรตามจารีตโรมันซึ่งเป็นขุมทรัพย์ล้ำค่ามายาวนานควรได้รับการปรับปรุง เพื่อทุกคนที่รับมอบหมายให้ประกอบพิธีนี้จะได้ใช้อย่างกว้างขวางและสะดวกยิ่งขึ้น

การจัดแบ่งเพลงสวดดี

91. เพื่อให้ลำดับชั่วโมงทำวัตรตามที่เสนอไว้ในข้อ 89 ปฏิบัติได้จริง ควรจัดแบ่งเพลงสวดดีทั้ง 150 บท ไม่ใช่สำหรับระยะเวลาเพียงสัปดาห์

เดียว แต่สำหรับระยะเวลาที่ยาวกว่านั้น

งานปรับปรุงแก้ไขเพลงสดุดีซึ่งได้เริ่มมาอย่างดีแล้วควรทำต่อไปให้เสร็จเร็วที่สุด โดยคำนึงถึงการใช้ภาษาละตินอย่างที่คริสตชนเคยใช้ในพิธีกรรมและบทขับร้อง ตามธรรมเนียมประเพณีของพระศาสนจักรจารีตละติน

กฎเกณฑ์ในการเลือกบทอ่าน

92. เกี่ยวกับบทอ่าน ให้ปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้

ก. ให้จัดบทอ่านจากพระคัมภีร์อย่างที่ว่าคริสตชนเข้าถึงขุมทรัพย์ของพระวาจาได้อย่างกว้างขวางและสะดวกยิ่งขึ้น

ข. ให้เอาใจใส่มากขึ้นในการเลือกบทอ่านจากข้อเขียนของบรรดาบิดาจารย์ นักปราชญ์และนักเขียนของพระศาสนจักร

ค. ควรตรวจสอบเรื่องราว “การรับทรมานของมรณสักขี” หรือ “ชีวประวัติของนักบุญ” ให้ถูกต้องตรงกับความจริงทางประวัติศาสตร์

การปรับปรุงแก้ไขบทเพลงสรรเสริญ

93. ควรปรับปรุงแก้ไขบทเพลงสรรเสริญ (Hymns) ให้ตรงกับต้นฉบับดั้งเดิมเท่าที่จะเห็นว่าเป็นประโยชน์ โดยตัดหรือเปลี่ยนแปลงข้อความที่มีลักษณะเป็นนินาย หรือไม่เหมาะสมกับความเลื่อมใสศรัทธาแบบคริสตชน ควรรับบทเพลงสรรเสริญอื่นที่พบได้ในประมวลบทเพลงสรรเสริญต่างๆ มาใช้ด้วยตามความเหมาะสม

94. การประกอบพิธีกรรมทำวัตรชั่วโมงต่างๆ ควรปฏิบัติให้ตรงกับเวลาที่กำหนดไว้สำหรับแต่ละชั่วโมงเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้วันเวลาศักดิ์สิทธิ์ และเพื่อให้พิธีกรรมทำวัตรเกิดผลฝ่ายจิตใจอย่างแท้จริง

ผู้มีหน้าที่ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตร

95. หมู่คณะซึ่งมีหน้าที่ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรพร้อมกันในโบสถ์ นอกจากมิสซาประจำหมู่คณะแล้ว ยังต้องทำวัตรพร้อมกันทุกวันอีกด้วย คือ

ก. บุคคลเหล่านี้ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรทั้งหมด คือ คณะนักบวชสงฆ์ประจำโบสถ์ (Orders of Canons) นักพรตชายหญิงที่อยู่ประจำในอาราม รวมทั้งนักบวชอื่นๆ ที่มีสิทธิหรือข้อบังคับตามธรรมนูญต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรพร้อมกันในโบสถ์

ข. บุคคลเหล่านี้ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรบางส่วน ที่ประมวลกฎหมายของพระศาสนจักรหรือกฎพิเศษบังคับ คือ คณะสงฆ์ประจำอาสนวิหารหรือประจำวัดอื่นๆ (Cathedral or Collegiate Chapters)

ค. สมาชิกทุกคนของหมู่คณะที่กล่าวมานี้ซึ่งได้รับศีลบวช หรือปฏิญาณตนอย่างสง่าแล้ว ยกเว้นผู้ทำหน้าที่นอกเขตพรต (Lay brothers) ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรเป็นส่วนตัวตามชั่วโมงที่กฎพระศาสนจักรกำหนดไว้ ถ้าไม่ประกอบพิธีพร้อมกันในโบสถ์

96. พระสังฆราช พระสงฆ์และสังฆานุกรที่ไม่มีหน้าที่ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรพร้อมกันในโบสถ์ ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรทั้งหมดทุกวัน เป็นส่วนตัวหรือร่วมกับผู้อื่น ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 89

97. ควรให้หนังสือพิธีกรรมกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบพิธีกรรมอื่นแทนการประกอบพิธีกรรมทำวัตรไว้ตามความเหมาะสม

ในกรณีพิเศษและมีเหตุผลสมควร สมณะประชุมท้องถิ่นอาจยกเว้นให้ผู้ได้บังคับบัญชาไม่ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรบางส่วนหรือทั้งหมด รวมทั้งเปลี่ยนให้ประกอบกิจการอื่นแทนก็ได้

98. สมาชิกของสถาบันที่มุ่งหาความดีพร้อม ถ้าประกอบพิธีกรรมทำวัตรเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งตามธรรมเนียม ก็นับได้ว่าเขาปฏิบัติการอธิษฐานภาวนาทางการของพระศาสนจักรด้วย

ในทำนองเดียวกัน ถ้าเขาประกอบพิธีกรรมทำวัตรแบบย่อ (short office) ตามที่ธรรมเนียมของคณะกำหนด เขาก็ปฏิบัติการอธิษฐานภาวนาทางการของพระศาสนจักรด้วย แต่บททำวัตรนั้นต้องแต่งตามรูปแบบของพิธีกรรมทำวัตร และได้การรับรองอย่างถูกต้องแล้ว

การประกอบพิธีกรรมทำวัตรร่วมกัน

99. การประกอบพิธีกรรมทำวัตรเป็นเสียงของพระศาสนจักร คือเป็นเสียงของพระกายทิพย์ทั้งหมดซึ่งถวายสรรเสริญพระเจ้าอย่างเป็นทางการ จึงสมควรที่ผู้ได้รับศีลบวชซึ่งไม่จำเป็นต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตรพร้อมกันในโบสถ์ และโดยเฉพาะพระสงฆ์ที่อยู่ด้วยกันหรือมาประชุมกัน จะประกอบพิธีกรรมทำวัตรอย่างน้อยส่วนหนึ่งร่วมกัน

ทุกคนที่มีหน้าที่ประกอบพิธีกรรมทำวัตรพร้อมกันในโบสถ์หรือที่อื่น ควรปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนี้อย่างดีที่สุด มีความเลื่อมใสศรัทธาภายใน และมีอากัปกริยาภายนอกอย่างเหมาะสม

ยิ่งกว่านั้น ควรประกอบพิธีกรรมทำวัตรโดยขับร้องตามความเหมาะสม ทั้งในการประกอบพิธีพร้อมกันในโบสถ์หรือที่อื่น

สัตบุรุษควรมีส่วนร่วมประกอบพิธีกรรมทำวัตร

100. ผู้อภิบาลสัตบุรุษควรเอาใจใส่ให้ประกอบพิธีกรรมทำวัตรช่วงโมงสำคัญ โดยมีสัตบุรุษมาร่วมพิธีในโบสถ์ เฉพาะอย่างยิ่งการทำวัตรเย็น (เวสเปอร์ส) ในวันอาทิตย์และวันสมโภช ควรแนะนำฆราวาสให้ประกอบพิธีกรรมทำวัตรพร้อมกับพระสงฆ์ หรือร่วมกันเป็นกลุ่มหรือเป็นการส่วนตัว

ภาษาของพิธีกรรมทำวัตร

101. (1) ตามธรรมเนียมยาวนานของจารีตละติน ควรรักษาภาษาละตินไว้ในการประกอบพิธีกรรมทำวัตรของผู้ได้รับศีลวจนถึงกระนั้น สมณะประชุมอาจอนุญาตให้ใช้คำแปลเป็นภาษาท้องถิ่นที่ได้จัดทำขึ้นตามกฎข้อ 36 เป็นรายบุคคลสำหรับพระสงฆ์บางคนที่ใช้ภาษาละตินเป็นอุปสรรคใหญ่ในการประกอบพิธีกรรมทำวัตรได้อย่างเหมาะสม

(2) ผู้มีอำนาจปกครองอาจอนุญาตให้ใช้ภาษาท้องถิ่นในการประกอบพิธีกรรมทำวัตร สำหรับนักบวชหญิงและสมาชิกสถาบันที่มุ่งหาความดีพร้อม ทั้งชายที่ไม่ได้รับศีลวและหญิง แม้จะประกอบพิธีในโบสถ์ แต่คำแปลนั้นต้องเป็นคำแปลที่ได้รับการรับรองแล้ว

(3) ผู้ได้รับศีลวขที่มีหน้าที่ต้องประกอบพิธีกรรมทำวัตร ถ้าประกอบพิธีเป็นภาษาถิ่นร่วมกับสัตบุรุษ หรือกับบุคคลที่อ้างไว้ในข้อ (2) ข้างบนนี้ ก็ถือว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนแล้ว แต่คำแปลนั้นจะต้องเป็นคำแปลที่ได้รับการรับรอง

บทที่ 5

ปีพิธีกรรม

ความหมายของปีพิธีกรรม

102. พระศาสนจักรมารดาศักดิ์สิทธิ์ถือว่าตนมีหน้าที่จะต้องเฉลิมฉลองระลึกถึงงานช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นของพระคริสตเจ้า ผู้เป็นทรงเป็นเสมือนเจ้าบ่าวของตน ในวันที่กำหนดไว้ระหว่างปี ดังนั้น ทุกสัปดาห์ในวันที่เรียกว่า “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” พระศาสนจักรจึงรำลึกถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้า ซึ่งพระศาสนจักรยังเฉลิมฉลองพร้อมกับการทรงรับทรมานของพระองค์อีกปีละครั้ง ในวันสมโภชปัสกา

พระศาสนจักรยังนำพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้ามาตีแผ่ตลอดเวลาทั้งปี ตั้งแต่การทรงรับธรรมชาตินุษย์และการประสูติจนถึงการเสด็จสู่สวรรค์ วันเพนเตกอสเต และการที่เรารอคอยด้วยความหวังให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมา

พระศาสนจักรระลึกถึงพระธรรมล้ำลึกการไถ่กู้เช่นนี้ เพื่อเปิดให้ผู้มีความเชื่อได้รับผลึกิจการช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นและพระบารมีขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นเสมือนขุมทรัพย์ล้ำค่า และทำให้ขุมทรัพย์เหล่านี้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เขาจะได้รับสัมผัสและรับพระพรพรทานที่ช่วยให้รอดพ้นอย่างเต็มเปี่ยม

103. ในการเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกต่างๆ ของพระคริสตเจ้าตามลำดับประจำปีเช่นนี้ พระศาสนจักรยังแสดงความเคารพนับถือด้วย

ความรักเป็นพิเศษต่อพระนางมารีย์ผู้ได้รับพระพร พระมารดาของพระเจ้า พระนางทรงร่วมงานไถ่กู้ด้วยความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับพระบุตร พระศาสนจักรชื่นชมและเทิดทูนพระนางมารีย์ เป็นผลงานประเสริฐสุดของการไถ่กู้ ฟังมองพระนางด้วยความยินดี ในฐานะที่ทรงเป็นรูปแบบบริสุทธิ์ยิ่งของสภาพที่พระศาสนจักรปรารถนาและหวังจะเป็นอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นเดียวกัน

104. นอกจากนั้น ตลอดปี พระศาสนจักรยังกำหนดวันระลึกถึงบรรดามรณสักขีและผู้ศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ซึ่งได้บรรลุถึงความดีพร้อมอาศัยพระหรรษทานหลากหลายของพระเจ้า และบัดนี้ได้รับความรอดพ้นนิรันดร อยู่ในสวรรค์ขั้วร้องสรรเสริญพระองค์ และอธิษฐานภาวนาแทนเรา ในวันฉลองบรรดานักบุญ พระศาสนจักรประกาศพระธรรมล้ำลึกปัสกาในผู้ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ซึ่งได้ร่วมรับทรมานและร่วมพระสิริรุ่งโรจน์กับพระคริสตเจ้า พระศาสนจักรเสนอแบบฉบับของท่านเหล่านี้แก่บรรดาผู้มีความเชื่อ เพื่อดึงดูดทุกคนไปพบพระบิดาเจ้าโดยทางพระคริสตเจ้า พระศาสนจักรยังวอนขอพระพรจากพระเจ้าอัครบิดร บุคคลของท่านเหล่านี้ด้วย

105. ในที่สุด พระศาสนจักรยังอบรมผู้มีความเชื่อในเทศกาลต่างๆ ประจำปี ตามประเพณีที่เคยปฏิบัติมา ให้บรรลุความสุขสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยกิจกรรมที่ทั้งฝ่ายจิตและฝ่ายกาย ด้วยการสั่งสอน การอธิษฐานภาวนา การทำกิจชดเชยบาปและกิจเมตตา ดังนั้น สภาสังคายนา จึงเห็นควรกำหนดดังต่อไปนี้

ความสำคัญของวันอาทิตย์

106. ตามธรรมเนียมที่สืบเนื่องมาจากอัครสาวก และมีต้นกำเนิดจากวันที่พระคริสตเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพ พระศาสนจักรเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกปัสกาทุกวันที่ไม่ขาด ซึ่งเรียกได้อย่างถูกต้องว่า “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” หรือ “วันพระ” ในวันนั้น ผู้มีความเชื่อในพระคริสตเจ้าต้องมาชุมนุมกันเพื่อฟังพระวาจาของพระเจ้า และร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ระลึกถึงพระทรมาน การกลับคืนพระชนมชีพและพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้า และขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงบันดาล “ให้เราบังเกิดใหม่และมีความหวังที่จะมีชีวิตอาศัยการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูคริสตเจ้าจากบรรดาผู้ตาย” (1 ปต 1:3) ดังนั้น วันอาทิตย์จึงเป็นวันฉลองสำคัญที่สุดที่ต้องเสนอแนะและสอนให้สัตบุรุษมีความเลื่อมใสศรัทธา ทำให้เป็นวันแห่งความยินดีและเป็นวันพักผ่อนจากการงาน การฉลองอื่นๆ ถ้าไม่สำคัญอย่างยิ่งแล้วก็ไม่ควรจัดฉลองแทนวันอาทิตย์ เพราะวันอาทิตย์เป็นพื้นฐานและแก่นแท้ของปีพิธีกรรมทั้งหมด

การปรับปรุงแก้ไขปีพิธีกรรม

107. ปีพิธีกรรมควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงใหม่โดยยังรักษาและร้อยพันขนบธรรมเนียมและระเบียบที่เคยปฏิบัติมาในเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพในสมัยของเรา พร้อมทั้งรักษาลักษณะเฉพาะดั้งเดิมของเทศกาลต่างๆ ไว้ เพื่อหล่อเลี้ยงความศรัทธาของสัตบุรุษในการเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกเรื่องการไถ่กู้โดยพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเฉลิมฉลองธรรมล้ำลึกปัสกา ถ้าจำเป็นต้องปรับปรุงพิธีกรรมตามสภาพของท้องถิ่นก็ให้ปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ในข้อ

108. ก่อนอื่นหมด ควรแนะนำจิตใจของผู้มีความเชื่อให้คิดถึงวันฉลองขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นวันที่เฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกแห่งความรอดพ้นในช่วงเวลาแต่ละปี ดังนั้น วันฉลองตามเทศกาล (proper of the time) จึงต้องนับว่าสำคัญกว่าวันฉลองของบรรดานักบุญ เพื่อเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกแห่งความรอดพ้นได้ครบถ้วนอย่างเหมาะสม

เทศกาลมหาพรต

109. ลักษณะสองประการของเทศกาลมหาพรต คือ เตือนให้ระลึกถึงศีลล้างบาปหรือเตรียมตัวรับศีลล้างบาป และเชิญชวนให้กลับใจชดเชยบาป เทศกาลมหาพรตเชิญชวนสัตบุรุษให้ตั้งใจฟังพระวาจาของพระเจ้าและอธิษฐานภาวนาเพื่อเตรียมจิตใจเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกปัสกา ทั้งในพิธีกรรมเองและในการอธิบายพิธีกรรมในคำสอนให้อธิบายชี้ลักษณะสองประการนี้ให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ดังนั้น

ก. ให้ใช้องค์ประกอบของศีลล้างบาปในพิธีกรรมของเทศกาลมหาพรตให้มากยิ่งขึ้น และถ้าเห็นสมควรให้หรือฟื้นฟูองค์ประกอบอื่นๆ จากธรรมเนียมที่เคยใช้กันมาด้วย

ข. ในทำนองเดียวกัน ให้ใช้องค์ประกอบของการกลับใจชดเชยบาป ในการสอนคำสอนควรเน้นให้สัตบุรุษมีจิตสำนึกถึงทั้งผลของบาปต่อสังคมและลักษณะเฉพาะของการกลับใจชดเชยบาป โดยเกลียดบาปที่ทำความเสียหายพระเจ้า และไม่ควรละเลยที่จะกล่าวถึงบทบาทของพระศาสนจักรในการกลับใจและเชิญชวนให้สัตบุรุษภาวนาเพื่อคนบาป

110. การกลับใจชดเชยบาปในเทศกาลมหาพรต ต้องมีลักษณะทั้งภายในเป็นส่วนตัว และภายนอกเป็นส่วนรวมในสังคมด้วย ควรส่งเสริมกิจการแสดงการกลับใจชดเชยบาปให้เหมาะสมกับสมัยของเรา ให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและความเป็นอยู่ของผู้มีความเชื่อ สมณะผู้มีอำนาจปกครองท้องถิ่นควรส่งเสริมการปฏิบัติเช่นนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 22

อย่างไรก็ตาม ให้ทุกแห่งรักษาการจำศีลลดอาหารปัสก่าอย่าง เลื่อมใสศรัทธาในวันศุกร์ที่พระคริสตเจ้าทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์ และควรจำศีลลดอาหารในวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ด้วยถ้าทำได้ ทั้งนี้เพื่อเรา จะได้เฉลิมฉลองความยินดีแห่งการกลับคืนพระชนมชีพขององค์พระ ผู้เป็นเจ้าด้วยจิตใจสูงส่งและแจ่มใส

การฉลองนักบุญ

111. ตามธรรมเนียมประเพณี พระศาสนจักรเคยฉลองบรรดานักบุญ และเคารพพระธาตุแท้และรูปภาพของนักบุญ วันฉลองนักบุญเป็นการ ประกาศพระราชกิจนำพิศวงของพระคริสตเจ้าที่ทรงกระทำในบรรดา ผู้รับใช้ของพระองค์และเป็นการเสนอแบบฉบับเหมาะสมให้บรรดา ผู้มีความเชื่อปฏิบัติตาม

วันฉลองบรรดานักบุญไม่ควรมีความสำคัญเหนือวันฉลองที่ ระลึกถึงธรรมล้ำลึกแห่งความรอดพ้น วันฉลองนักบุญหลายวันน่าจะ จัดเฉพาะในพระศาสนจักรท้องถิ่น ภายในประเทศหรือคณะนักบวช ส่วนพระศาสนจักรสากลควรฉลองเพียงแต่นักบุญที่มีความสำคัญ สำหรับพระศาสนจักรสากลอย่างแท้จริงเท่านั้น

บทที่ 6

ดนตรีศาสนา

ศักดิ์ศรีของดนตรีศักดิ์สิทธิ์

112. ประเพณีการใช้ดนตรีในพระศาสนาจักรสากล เป็นขุมทรัพย์ล้ำค่าสุดจะประมาณได้ ประเสริฐกว่าศิลปะแบบอื่นใด ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการขับร้องบทเพลงศักดิ์สิทธิ์ซึ่งประสานเป็นหนึ่งเดียวกับถ้อยคำ เป็นส่วนประกอบที่จำเป็นของพิธีกรรมอย่างสง่า

โดยแท้จริงแล้ว พระคัมภีร์⁴² รวมทั้งบรรดาปีตาจารย์และพระสันตะปาปาหลายพระองค์ ยกย่องเพลงศักดิ์สิทธิ์ เมื่อไม่นานมานี้ บรรดาพระสันตะปาปาโดยเฉพาะพระสันตะปาปาปีโอที่ 10 ทรงย้ำอย่างแจ่มชัดยิ่งขึ้น ถึงบทบาทสำคัญของดนตรีศักดิ์สิทธิ์ในคาราวกิจต่อพระเจ้า

ดังนั้น ยิ่งดนตรีศาสนามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการประกอบพิธีกรรมมากเพียงใด ก็ยิ่งศักดิ์สิทธิ์มากขึ้นเพียงนั้น เพราะทำให้การอธิษฐานภาวนามีความไพเราะมากขึ้น ส่งเสริมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และช่วยให้จารีตพิธีสง่างามยิ่งขึ้น พระศาสนาจักรรับรองศิลปะแทบทุกรูปแบบที่มีลักษณะเหมาะสม และยอมนำมาใช้ในคาราวกิจต่อพระเจ้า

ดังนั้น สภาสังคายนายี่ดถือกฎเกณฑ์และข้อบังคับของธรรมประเพณีและระเบียบปฏิบัติของพระศาสนาจักร รวมทั้งคำหนึ่งถึงจุดประสงค์ของดนตรีศักดิ์สิทธิ์ คือพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าและ

การบันทึบความศักดิ์สิทธิ์แก่ผู้มีความเชื่อ จึงกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

พิธีกรรมอย่างสง่า

113. การประกอบพิธีกรรมมีลักษณะสูงส่งชวนศรัทธายิ่งขึ้น เมื่อพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ประกอบอย่างสง่าโดยมีการขับร้อง มีศาสนบริกรคอยช่วยเหลือ และมีประชาชนมาร่วมด้วยอย่างแข็งขัน

เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ ให้ปฏิบัติตามกฎในข้อ 36 - สำหรับพิธีมิสซาให้ปฏิบัติตามกฎในข้อ 54 - สำหรับศีลศักดิ์สิทธิ์ให้ปฏิบัติตามกฎในข้อ 63 - สำหรับพิธีกรรมทำวัตรให้ปฏิบัติตามกฎในข้อ 101

114. ต้องเก็บรักษาและส่งเสริมมรดกทางดนตรีศักดิ์สิทธิ์ไว้ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ควรเอาใจใส่ส่งเสริมคณะนักขับร้อง โดยเฉพาะคณะนักขับร้องประจำอาสนวิหาร บรรดาพระสังฆราชและผู้อภิบาลสัตบุรุษต้องเอาใจใส่อย่างจริงจัง ให้ทุกครั้งที่ประกอบพิธีกรรมที่มีการขับร้องสัตบุรุษทุกคนซึ่งมาชุมนุมกันต้องมีส่วนร่วมด้วยอย่างแข็งขัน ตามกฎในข้อ 28 และ 30

การอบรมด้านดนตรี

115. ต้องถือว่า การสอนและการฝึกหัดดนตรีในสามเณราลัย ในนวกสถานของนักบวชทั้งชายและหญิงและบ้านอบรม ตลอดจนสถาบันและโรงเรียนคาทอลิกอื่นๆ เป็นเรื่องสำคัญ เพื่อให้การอบรมดังกล่าวนี้บรรลุผลสำเร็จ จึงต้องเอาใจใส่เตรียมผู้สอนดนตรีศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างดี

นอกจากนั้น ยังกำชับให้ตั้งสถาบันสอนดนตรีศักดิ์สิทธิ์ชั้นสูง ถ้าเป็นไปได้

นักดนตรีและนักขับร้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กๆ ควรได้รับการอบรมด้านพิธีกรรมอย่างจริงจังด้วย

บทเพลงเกรโกเรียนและบทเพลงประสานเสียง

116. พระศาสนจักรยอมรับว่า บทเพลงเกรโกเรียนเป็นบทเพลงเฉพาะของพิธีกรรมจารีตโรมัน ดังนั้น ในการประกอบพิธีกรรม ต้องถือว่าบทเพลงเกรโกเรียนเป็นเอก ถ้าสถานการณ์ไม่เรียกร้องให้เป็นอย่างอื่น

ดนตรีศักดิ์สิทธิ์ประเภทอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทเพลงประสานเสียง ก็ไม่ถูกกีดกันให้ใช้ในพิธีกรรม ขอแต่ให้นักดนตรีประเภทนั้นเข้ากับเจตนารมณ์ของการประกอบพิธีกรรมตามกฎหมายในข้อ 30

117. ให้จัดพิมพ์หนังสือบทเพลงเกรโกเรียนฉบับมาตรฐานให้เสร็จยิ่งกว่านั้น ให้จัดเตรียมหนังสือฉบับมาตรฐานขึ้นใหม่ซึ่งรวมหนังสือต่างๆ ที่พิมพ์ออกแล้วตั้งแต่การปฏิรูปดนตรีศักดิ์สิทธิ์ของนักบุญพระสันตะปาปาปีโอที่ 10

นอกจากนั้น ควรจัดพิมพ์หนังสือที่มีทำนองง่ายๆ สำหรับใช้ตามวัดเล็กๆ

บทเพลงศักดิ์สิทธิ์แบบชาวบ้าน

118. ควรเอาใจใส่ส่งเสริมบทเพลงศักดิ์สิทธิ์แบบชาวบ้าน เพื่อช่วยให้สัตบุรุษร่วมขับร้องได้ทั้งใน กิจครุฑาทั่วไปและเมื่อประกอบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ ตามกฎเกณฑ์และข้อบังคับของจารีตพิธี

ดนตรีศักดิ์สิทธิ์ในดินแดนมิสซัง

119. ในบางท้องที่ โดยเฉพาะในดินแดนมิสซัง ชนบางชาติมีประเพณี

ด้านดนตรีของตน ซึ่งมีความสำคัญมากในชีวิตทางศาสนาและสังคม เราจึงต้องยอมรับและให้ความสำคัญแก่ดนตรีดังกล่าวตามความเหมาะสม ทั้งโดยปลูกฝังมิติทางศาสนาในชนชาติเหล่านั้น และปรับพิธีกรรมให้เข้ากับลักษณะเฉพาะของเขา ตามกฎในข้อ 39 และ 40

ดังนั้น ในการอบรมธรรมทูตให้มีความรู้ทางด้านดนตรี จึงต้องเอาใจใส่จัดการเท่าที่ทำได้ ให้เขามีสมรรถนะที่จะส่งเสริมดนตรีซึ่งเป็นประเพณีของชนชาติเหล่านี้ ทั้งในโรงเรียนและในการประกอบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์

ออร์แกนและเครื่องดนตรีอื่นๆ

120. ในพระศาสนจักรละติน ควรให้เกิดเป็นพิเศษแก่ออร์แกนลม เพราะเป็นเครื่องดนตรีที่เคยใช้มาแต่โบราณ มีเสียงไพเราะ ทำให้จารีตพิธีของพระศาสนจักรมีความสง่างามเพิ่มขึ้นอย่างน่าพิศวง อีกทั้งยังช่วยยกจิตใจขึ้นไปหาพระเจ้าและสวรรค์ได้ดีขึ้น

ส่วนการจะอนุญาตใช้เครื่องดนตรีอื่นๆ ในพิธีกรรม ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจปกครองท้องถิ่นตามกฎหมายในข้อ 22 (2), 37 และ 40 ในการอนุญาตนี้ควรพิจารณาว่าเครื่องดนตรีนั้นเหมาะสมกับการใช้ในคารวกิจหรืออาจดัดแปลงให้เหมาะสม สอดคล้องกับศักดิ์ศรีของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และส่งเสริม ความเลื่อมใสศรัทธาให้สัตบุรุษมีส่วนร่วมพิธีกรรมอย่างแข็งขันได้จริงหรือไม่

ภารกิจของคีตกวี

121. นักดนตรีที่เต็มใจด้วยจิตตารมณ์คริสตชน จะต้องเข้าใจว่าตนได้รับเรียกมาให้มีหน้าที่ส่งเสริมดนตรีศักดิ์สิทธิ์และเพิ่มขุมทรัพย์ทางดนตรี

นักดนตรีควรแต่งทำนองเพลงที่มีลักษณะแท้จริงของคนตรี คักดีลีทธี เป็นทำนองที่ไม่เพียงนักขับร้องคณะใหญ่ขับร้องได้เท่านั้น แต่ให้นักขับร้องคณะเล็กๆ ขับร้องได้ด้วย และเป็นทำนองที่ช่วยให้ สัตบุรุษทุกคนที่มาชุมนุมกันก็มีส่วนร่วมขับร้องได้อย่างแข็งขันด้วย

ข้อความที่ใช้ในบทเพลงคักดีลีทธีต้องสอดคล้องกับคำสอน คาทอลิก ยิ่งกว่านั้น ควรเป็นข้อความที่คัดมาจากพระคัมภีร์หรือจาก แหล่งข้อมูลทางพิธีกรรม

บทที่ 7

ศิลปะคักดีลีทธีและเครื่องใช้ในโบสถ์

คักดีลีทธีของศิลปะคักดีลีทธี

122. เป็นการถูกต้องที่จะนับศิลปกรรมเป็นกิจกรรมสูงส่งอย่างยิ่ง ของสติปัญญามนุษย์ โดยเฉพาะศิลปะทางศาสนา ซึ่งมีศิลปะคักดีลีทธี เป็นส่วนยอด ศิลปะเหล่านี้โดยธรรมชาติแล้ว มุ่งจะแสดงความมั่งคั่ง ร่ำรวยของพระเจ้าออกมาโดยผลงานของมนุษย์ ศิลปะเหล่านี้จะ มุ่งไปหาพระเจ้าเพื่อสรรเสริญและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ได้ มากที่สุด ถ้าไม่มีจุดประสงค์อื่น นอกจากส่งเสริมให้โน้มน้าวจิตใจ ของมนุษย์ไปหาพระเจ้าอย่างศรัทธาด้วยผลงานของตน

ดังนั้น พระศาสนจักรมรดาคักดีลีทธีจึงเป็นมิตรกับศิลปกรรม อยู่เสมอ และเสาะหาผลงานศิลปกรรมมาช่วยเสริมอิมิตได้ขาด โดยเฉพาะเพื่อทำให้ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคารวกิจคักดีลีทธีเป็นสิ่งที่มีความศักดิ์ศรี

ความเหมาะสมกลมกลืน และความงดงามอย่างแท้จริง เพื่อเป็น เครื่องหมายและสัญลักษณ์ของความเป็นจริงเหนือธรรมชาติ พระศาสนจักรจึงอบรมศิลปินเพื่อจุดประสงค์นี้ ยิ่งกว่านั้น พระศาสนจักรยังคิดว่าตนมีสิทธิที่จะตัดสินผลงานศิลปกรรมได้เสมอว่าผลงานใดของบรรดาศิลปินสอดคล้องกับความเชื่อ ความเลื่อมใส ศรัทธา และกฎที่ถ่ายทอดกันต่อมาด้วยความเอาใจใส่อย่างศรัทธา และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในคารวกิจได้หรือไม่

พระศาสนจักรจึงเอาใจใส่กวาดขันเป็นพิเศษ ให้เครื่องใช้ใน โบสถ์มีศักดิ์ศรีและความงดงามสมกับคารวกิจ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ในการใช้วัสดุ รูปแบบและการตกแต่ง ที่เกิดขึ้นตามยุคสมัยจากความก้าวหน้าด้านวิชาการ

ดังนั้น บรรดาพระสังฆราชผู้ร่วมประชุมสังคายนาจึงวางกฎ ในเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้

รูปแบบศิลปะ

123. พระศาสนจักรไม่เคยมีรูปแบบศิลปะใดเป็นของตนโดยเฉพาะ แต่ยอมรับรูปแบบศิลปะของแต่ละยุคสมัยมาใช้ตามลักษณะเฉพาะ และสภาพแวดล้อมของชนชาติต่างๆ และตามความต้องการของจารีต พิธี ดังนี้ จึงได้สร้างชุมชนทรัพย์ด้านศิลปะขึ้นมากมายในระยะเวลาหลาย ศตวรรษที่ผ่านมา ซึ่งจะต้องเอาใจใส่รักษาไว้เป็นอย่างดีที่สุด แม้ศิลปะ ในยุคสมัยของเราและของชนทุกชาติทุกถิ่น ควรจะมีอิสระที่จะแสดง ผลงานในพระศาสนจักรได้เช่นเดียวกัน ขอแต่ให้ศิลปะนั้นช่วยส่งเสริม ทั้งความน่าเคารพและศักดิ์ศรี ที่สอดคล้องกับอาคารสถานที่ และ

จารีตพิธีศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ดังนี้ ศิลปะร่วมสมัยก็จะร่วมเสียงกับศิลปิน ยิ่งใหญ่ในอดีต ที่ได้เปล่งเสียงเป็นเกียรติแก่ความเชื่อคาทอลิก ในหลายศตวรรษที่ผ่านมา

124. บรรดาประมุขผู้ปกครองท้องถิ่น ควรสนับสนุนและส่งเสริม ศิลปะศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริง โดยเอาใจใส่เสาะหาความงามงดงามชนิดที่ยกจิตใจให้สูงขึ้น ยิ่งกว่าจะแสวงหาเพียงความโอ้อ่าหรูหราแต่อย่างเดียว ควรใช้หลักการนี้สำหรับอารมณ์และเครื่องประดับศักดิ์สิทธิ์ด้วย

บรรดาพระสังฆราชควรเอาใจใส่ขจัดศิลปกรรมที่เข้ากันไม่ได้กับความเชื่อ ศิลธรรม ตลอดจนจนความเลื่อมใสศรัทธาของคริสตชน รวมทั้งศิลปกรรมที่ทำร้ายความรู้สึกแท้ทางศาสนา หรือเพราะมีรูปแบบ เลวทราม หรือเพราะไร้ค่าหรือไม่ค่อยมีค่าทางศิลปะ หรือเพราะเป็น ศิลปะจอมปลอม ออกจากบ้านของพระเจ้าและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ

ในการสร้างอาคารศักดิ์สิทธิ์ จะต้องเอาใจใส่อย่างพิถีพิถันให้ อาคารสถานที่เหล่านี้เหมาะสำหรับประกอบพิธีกรรม และส่งเสริม ให้สัตบุรุษมีส่วนร่วมพิธีกรรมได้อย่างแข็งขัน

รูปศักดิ์สิทธิ์

125. ธรรมเนียมการนำรูปศักดิ์สิทธิ์มาประดิษฐานให้สัตบุรุษเคารพ ในวัดควรรักษาไว้ต่อไป แต่ต้องมีจำนวนพอสมควรและตั้งตามตำแหน่ง ให้ถูกต้อง เพื่อจะไม่ถึงความสนใจของประชากรคริสตชนมากเกินไป และหลีกเลี่ยงที่จะส่งเสริมความศรัทธาไม่ถูกต้อง

126. เมื่อวินิจฉัยงานศิลปะ ประมุขท้องถิ่นจะต้องฟังความเห็นของ คณะกรรมการศิลปะศักดิ์สิทธิ์ของสังฆมณฑล และในบางกรณีก็ต้อง

ฟังความเห็นของผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ รวมทั้งคณะกรรมการตามกฎหมายในข้อ 44, 45 และ 46

ประมุขท้องถิ่นต้องเผื่อระวังอย่างกวดขันมิให้เครื่องใช้ศักดิ์สิทธิ์ และวัตถุมีค่าอื่นๆ ซึ่งเป็นเครื่องประดับบ้านของพระเจ้า ถูกเปลี่ยนเจ้าของหรือสูญหายไป

การให้การอบรมศิลปิน

127. บรรดาพระสังฆราช ไม่ว่าด้วยตนเอง หรืออาศัยพระสงฆ์ที่เหมาะสมผู้มีความเชี่ยวชาญและรักศิลปะ ควรเอาใจใส่ต่อศิลปิน เพื่ออบรมเขาให้มีจิตตารมณ์ศิลปะศักดิ์สิทธิ์และพิธีกรรม

ยิ่งกว่านั้น ยังเสนอแนะให้ตั้งโรงเรียนหรือวิทยาลัยสอนศิลปะศักดิ์สิทธิ์เพื่ออบรมศิลปินในท้องถิ่นที่เห็นควร

ศิลปินทุกคน ที่อยากใช้ความสามารถของตนในการเทิดพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าในพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ ต้องตระหนักเสมอว่า กิจการของตนเปรียบเสมือนการเอาอย่างผลงานของพระเจ้าผู้สร้าง และผลงานของตนมีจุดหมายสำหรับใช้ในคารวกิจคาทอลิก เพื่อสั่งสอน ส่งเสริมความเลื่อมใสศรัทธา และให้การอบรมทางศาสนาของผู้มีความเชื่อ

ระเบียบข้อบังคับสำหรับศิลปะศักดิ์สิทธิ์

128. พร้อมกับการปรับปรุงแก้ไขหนังสือพิธีกรรมต่างๆ ตามกฎในข้อ 25 ควรปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายและข้อบังคับของพระศาสนจักรเกี่ยวกับสิ่งของทั้งหลายที่ใช้ในคารวกิจ โดยเฉพาะกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับการสร้างอาคารศักดิ์สิทธิ์อย่าง

มีเกียรติและเหมาะสม รูปแบบและการสร้างพระแท่นบูชา ความสง่างามที่ตั้ง และความปลอดภัยของตู้เก็บศีลมหาสนิท สถานที่ประดิษฐานและศักดิ์ศรีของที่ประกอบพิธีศีลล้างบาป ตลอดจนตำแหน่งตั้งรูปศักดิ์สิทธิ์ เครื่องตกแต่งและของประดับให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎระเบียบใดที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปพิธีกรรมก็ให้ปรับปรุงแก้ไขหรือยกเลิก กฎใดที่ส่งเสริมการปฏิรูปพิธีกรรม ก็ให้รักษาไว้หรือนำมาใช้

ในเรื่องนี้ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับวัสดุและรูปแบบของเครื่องใช้และอาคารณัศกัศศีลหีตี่ต่งๆ สภาพระสังฆราชท่งถีนมีอำนาจที่จะปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับความต่งการและประเพณีท่งถีนตามกฎในข้อ 22 ของธรรมนูญนี้

การให้การอบรมด้านศิลปะแก่ผู้เตรียมตนเป็นพระสงฆ์

129. ขณะทีผู้เตรียมตนเป็นพระสงฆ์กำลังศึกษาปรัชญาและเทววิทยาควรได้รับการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการของศิลปะศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนหลักการที่ถูกต้องในการผลิตผลงานศิลปะศักดิ์สิทธิ์ เพื่อจะได้รู้จักคุณค่าและรักษาปูชนียวัตถุที่นำเคารพของพระศาสนจักรไว้ และรู้จักให้คำแนะนำที่เหมาะสมแก่ศิลปินในการผลิตงานศิลปะของตน

เครื่องหมายประจำตำแหน่งของพระสังฆราช

130. เป็นการเหมาะสมที่จะสงวนการใช้เครื่องหมายประจำตำแหน่งของพระสังฆราชไว้สำหรับผู้ปกครองของพระศาสนจักรที่มีตำแหน่งสังฆราช หรือผู้มีอำนาจปกครองพิเศษบางประการ

ภาคผนวก

คำแถลงของสภาสังคายนาवादิกัณฑ์ 2 เกี่ยวกับการตรวจแก้ไขปฏิทิน

สภาสังคายนาสาภกลवादิกัณฑ์ 2 เห็นว่ามีหลายคนปรารถนาจะกำหนดให้สมโภชปัสกาทกในวันอาทิตย์วันหนึ่งเป็นการตายตัว และให้มีปฏิทินที่ไม่เปลี่ยนแปลงแบบเดียว จึงได้พิจารณาผลที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ปฏิทินใหม่ดังกล่าว และขอแถลงดังต่อไปนี้

1. สภาสังคายนาคักดีลิตีร์นี้ไม่ขัดข้องให้สมโภชปัสกาทกในวันอาทิตย์วันหนึ่งเป็นการตายตัวตามปฏิทินเกรโกเรียน แต่ต้องได้รับความเห็นชอบความเห็นยินยอมเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องนี้ เฉพาะอย่างยิ่งบรรดาพี่น้องที่มิได้เป็นหนึ่งในเดียวกับสันตะสำนัก
2. นอกจากนั้น สภาสังคายนาคักดีลิตีร์นี้ขอแถลงว่า ไม่มีข้อขัดข้องใดต่อโครงการที่มุ่งจะนำปฏิทินแบบถาวรมาใช้ในสังคมบ้านเมือง

ระบบต่างๆ ที่คิดขึ้นเพื่อกำหนดปฏิทินถาวรและนำมาใช้ในสังคมบ้านเมืองเช่นนี้ พระศาสนจักรจะยอมรับแต่แบบที่ให้สัปดาห์หนึ่งมีเจ็ดวันรวมทั้งวันอาทิตย์ และไม่เพิ่มวันอื่นใดนอกสัปดาห์เข้ามา ทั้งนี้ เพื่อให้มีสัปดาห์ต่อเนื่องกันตามลำดับนอกจากจะมีเหตุผลสำคัญยิ่งซึ่งสันตะสำนักจะต้องวินิจฉัย

ข้อความทุกข้อและแต่ละข้อที่ประกาศไว้ในธรรมนูญฉบับนี้ บรรดาพระสังฆราชของสภาสังคายนาได้เห็นชอบแล้ว อาศัยอำนาจ

ของอัครสาวก ซึ่งเราได้รับมอบจากพระคริสต์เจ้า เราพร้อมกับบรรดา
 พระสังฆราชที่เคอราพเหล่านี้ จึงเห็นชอบกำหนดและตราไว้เดชะ
 พระจิตเจ้า และสิ่งใดที่สภาสังคายนาได้ตราขึ้น เราก็สั่งให้ประกาศใช้
 เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า

กรุงโรม - ที่พระมหาวิหารนักบุญเปโตร

วันที่ 4 ธันวาคม ค.ศ. 1963

เรา เปาโล สังฆราชแห่งพระศาสนจักรคาทอลิก

(ตามด้วยการลงนามของบรรดาพระสังฆราชต่างๆ)

